

РАЗЧУПВАНЕ НА ДУШЕВНИТЕ ВРЪЗКИ

Предисловие

Нездравословните душевни връзки неизбежно се превръщат в демонични душени връзки. Тъй като разпознавам съществуването на демонични душени връзки и изправяйки се срещу духовете, които са въввлечени в това чрез безброй освободителни ситуации, с вълнение прочетох този проникновен, библейски трактат по този въпрос. Това е едно систематично разглеждане на факти и принципи, участващи и в добрите, и в лошите душевни връзки.

Тази книга разглежда тази страна на освобождението, която никога не трябва да бъде пренебрегвана. Нездравословните душевни връзки са скритата причина живота на много хора да бъде разбъркан. Нечестивите връзки са в резултат на изопачени и грешни взаимоотношения, които спъват вярващите в техния духовен вървеж и ги държи вързани с духовни вериги.

И ето че най-накрая имаме задълбочена и теологически обоснована разработка по тема, която е малко разбрана. Тука също има възможност да се опише живота на някого, като съществуването на нездрави душевни връзки и да се открият необходимите стъпки за разчупването в чистотата и мира на освобождението.

Франк Хамънд (Служител и автор на „Прасета в хола“ и на множество други книги)

Предговор от автора

Една от причините, която ме подтикна да направя това изследване дойде от заключителния пасаж в едно писмо, което получих от Джъдсън Корнуел, в което той питаше: ”Възможно ли е Бог да свързва нашите души?”

Каква прекрасна мисъл и всъщност това е, което щях да откроя, че взаимоотношението съществува между всички вярващи. Неговото изявление ме накара да започна да мисля за положителните душевни връзки, които бяха в основата си една нова област на размишление.

Порази ме това, че въпреки че сме слушали много през последните години относно проблеми, в следствие негативните или зли душевни връзки, аз не мога да си спомня да съм чувал този термин дори в освободителните среди преди 1980 г. Аз се учудвам как е възможно изведнъж да бъде видяна толкова много истина относно душевните връзки ако това преди не е било виждано. Така че аз попитах няколко други човека, които са изтъкнати в служението за освобождение. Те се съгласиха, че също никога не са чували този термин да е бил използван до преди петнадесет години.

Вероятно са ми били необходими двадесет и осем години служене на тези, които се нуждаят от освобождение, за да се отворя и да пожелае да разбере душевните връзки. Но трябва да призная, че аз на практика нямах никаква светлина по този въпрос до преди последните пет години. Преди това когато съм се сблъсквал с тях, аз вероятно съм ги смесвал всички заедно под общото название магьоснически контрол и просто съм ги разчупвал. Важно е да отбележа, че явно Господ иска да бъдат почитани името на Исус и Кръвта, която Той проля дори когато нямаме цялостно и пълно разбиране за всички начини по които сатана работи.

Скоро идва часа когато няма да има нужда повече каквото и да било да бъде пазено в тайна ... защото изпълнението на времето приближава бързо. (Лука 8:17; Матей 10:27).

Днес, Святият Дух обучава Тялото Христово и засилва нашето разпознаване. За мен е ясно, че тайните на Царството биват отривани в този час, за да може Тялото Христово да бъде назидано; за да можем ние да израснем в Него – в пълния ръст на Христовата мярка.

За всяко нещо, което е ново или е откровение за вас, аз ви моля да четете внимателно, с молитва и предпазливо да бъдете нащрек със вашето собствено разпознаване, защото аз съм само един който търси истината, също като вас: търсещ отговори за да помогна **пленниците да бъдат освободени!**

Бил Банкс

Киркууд, Мисури

Януари, 1999 г.

Въведение

Докато служехме в сферата на освобождение от демонично робство през последните двадесет и осем години, ние открихме много истини относно плановете и намеренията на врага спрямо Божиите деца. През последните години обаче осъзнахме, че има един дълбок проблем, основен за повечето случаи на демонично робство. Ние описваме този дълбок корен като *нездравословни или грешни душевни връзки*.

Глупавият въпрос, който често бива поставян пред студентите по теология е: „Може ли Бог да направи толкова голям камък, че да не може да го вдигне?“ Нелеп въпрос. Защо Бог би поискал да прави подобно нещо? Но всъщност Той го е направил – под формата на свободна воля, която Той даде на човека.

Бог ни създаде със „свободна воля“, (т.е. даде ни независимост на нашата воля). Той ни позволи да вземаме решения на които после ще служим. Той не подчини нашата воля. По-скоро Той търпеливо ни чака да изберем да поставим умовете си в пълна преданост на Неговата воля.

Давайки този факт, ние сме създадени със свободна воля - най-мощната сила в Божието творение. Нейната истинска мощ се крие в Божия отказ да я контролира

и преразва. Ангелите имат свободна воля; човекът – Божието най-висше творение на тази планета има свободна воля; дори божествената природа я притежава както Исус свидетелства:

Моята храна е да върша волята на Онзи, който Ме е пратил, и да извърша Неговото дело. (Йоан 4:34)

Отче, ако е волята Ти, отмини Ме с тази чаша, но нека бъде не Моята воля, а Твоята. (Лука 22:42)

Когато поради обстоятелства, които ще бъдат описани в тази книга, някой подчини волята си на някой друг може и ще се случи невероятно добро или демонично зло.

Ние ще се опитаме да очертаем двете страни на този въпрос: не само ползите от богоугодните душевни връзки, но също така разрушителността на небогоугодните душевни връзки.

По-нататък ще се опитаме да предложим решения на хората, преживели болката и демоничния тормоз дължащ се на съществуването на нездравословни зрели душевни връзки.

Лекарството за освобождение от зли духове е относително простичко в сравнение с разчупването на злите душевни връзки: човек веднага може да изгони демон, но как може да бъде изгонен човек оказващ влияние в нечий живот? Човек, който обикновено е смесица от добро и зло?

Не е случайно, че Исус ни заповяда да простим преди да бъдем освободени (както е в Господната молитва) защото Той разпозна, че демоничните робства често произлизат от разбито доверие във взаимоотношенията между хората.

„...и прости ни дълговете, както и ние прощаваме на нашите длъжници. И не ни въвеждай в изкушение, а ни избави от лукавия...“ (Матей 6:12-13а)

Също както няма две еднакви снежинки, така няма и две еднакви връзки. Има обаче общи признаци доказващи и благотворните, и нездравословни душевни връзки.

Надяваме се, че помагайки на читателя в изясняването на негативния и положителния аспект на взаимоотношенията, той или тя ще спечели невероятно духовна свобода и зрялост.

Глава първа - ДУШАТА И НЕЙНОТО ФУНКЦИОНИРАНЕ

Човекът като троица

Човекът беше създаден по образ и подобие на Бога, неговия създател. Бог е Троица: три личности в едно.

Започвайки съвсем от начало, човек е направен като своя Бог и също е триединен. Той е дух, той има душа, и тези двете са облечени (или живеят) в тяло от плът. Духът и душата на възстановеният (новороденият) човек един ден ще се отдели от неговата земна къща, наречена в Писанията хижа или скиния,

както казва апостол Петър говорейки за себе си: (1 Петрово 1:4; 2 Петрово 1:13,14).

Понеже зная, че скоро ще напусна хижата си, както и ми извести нашият Господ Исус Христос. (2 Петрово 1:14)

Денис Бенет, който според мен излъчва любов повече от който и да било човек, който някога съм срещал, и който е завършил теология, ми обясни концепцията за триединството на човека под формата на диаграмата „Н”.

Твоята душа е *твое* истинско аз. Например, ако не можеш повече да ходиш или да използваш ръцете си, това ти пречи да *ходиш* и да *вършиш неща*; ако също така загубиш зрението си, слуха си и не можеш повече да използваш езика си, ти ще бъдеш неспособен да *изразяваш себе си*, но *ти* ще продължиш да съществуваш. Ти ще продължиш да бъдеш същата *личност*, но няма да бъдеш в състояние да *я изявяваш*.

Обикновено твоята личност изразява себе си чрез твоето тяло. В идеалната ситуация, както е представено в диаграмата на Бенет, твоят дух е напълно синхронизиран с Бога и направлява душата ти, което пък от своя страна управлява тялото ти.

Дух *Духът* е божественото естество на човека предназначен да бъде в постоянна връзка с Бога.

Душа *Душата* представлява ума, интелекта, волята, емоциите, изборът или тази част от човека, която взема решенията – или с други думи неговата личност. Тази част от човека, която практически му позволява да живее в този свят (говорене, смятане, социални умения и т.н.)

Тяло *Тялото* е домът, в който другите две живеят и снабдява средствата, чрез които те изразяват себе си.

Можем да видим илюстрация на това правилно функциониране на дух-душа-тяло в прекрасния пасаж на Псалм 103. В него откриваме *духът* на Давид да се обръща и да заповядва на *душата* на Давид да откликне правилно на Господа посредством физическото *тяло* (в случая това е неговия език).

Благославяй ГОСПОДА, душо моя, и всичко в мен да благославя свящото Му Име. Благославяй ГОСПОДА, душо моя, и не забравяй всичките Му благодеяния. Той е, който прощава всичките ти беззакония, който изцелява всичките ти болести. (Псалм 103:1-3)

Душата на човека, както посочихме, е тази част от него, която го прави уникален. Това е нещото, което считаме за личността на самия човек. Ние научаваме за нрава и характера на човека като наблюдаваме проявите на неговата душа чрез думите и действията му. Те произлизат от неговата душа. Писанието ни открива, че душата на човека е съставена от ума (интелекта), волята и емоциите (и желанията).

Ум (интелект, способността да знаем)

Ще Те славя, защото съм страшно и чудно направен, чудни са делата Ти и душата ми много добре знае това. (Псалм 139:14)

Не е добре за душата да бъде без знание... (Притчи 19:2а)

Воля (способността да упражняваме избор, вземаме решения и да се стремим към самосъхранение, самоконтрол)

...и всяка душа, която не послуша този Пророк, ще бъде изтребена от народа. (Деяния 3:23)

Отче, ако е волята Ти, отмени Ме с тази чаша, но нека бъде не Моята воля, а Твоята. (Лука 22:42)

Емоции: (способността да чувстваме, да преживяваме)

Боже мой, душата ми е отпаднала в мен... (Псалм 42:6а)

Каж ми, ти, когото обича душата ми, къде пасеш стадото си, къде го успокояваш по пладне? (Песен на песните 1:7а)

Тогав им каза: Душата Ми е пренаскърбена до смърт... (Матей 26:38а)

А моята душа ще ликува в ГОСПОДА, ще се радва в спасението Му. (Псалм 35:9)

Желания: (Учудващо е, но душите също могат и да пожелават.)

...Ще ям месо! — понеже душата ти желае да яде месо; можеш да ядеш месо, според всяко желание на душата си. (Второзаконие 12:20б)

Затова ги предадох на упорството на сърцето им, ходиха по своите си намерения. (Псалм 81:12)

Плодовете, за които душата ти копнееше... (Откровение 18:14а)

Наслаждавай се в ГОСПОДА и Той ще ти даде желанията на сърцето ти. (Псалм 37:4)

Духовният човек е предназначен да доминира, да ръководи естествения или плътския човек. Душата, чиято функция е нарушена, е плътска. В Писанията плътското (плътските желания) се отнасят за всичко в човека, което не е под контрола или ръководството на Святия Дух, чрез твоя предаден дух. Благоприличната душа е човек с подчинени воля, интелект и емоции. В Римляни, в седма и осма глава Павел илюстрира проблема на плътския човек, и славното победително ходене, очакващо този, чийто дух ръководен от Святия Дух управлява неговите душа и тяло.

Защото доброто, което желая, не върша; а злото, което не желая, него върша. (Римляни 7:19)

Понеже стремежът на плътта е смърт; а стремежът на Духа – живот и мир. (Римляни 8:6)

В широк смисъл, **богоугодните душевни връзки** са тези формирани в или около божествен контекст (или чийто център е Бог); **небогоугодните**, са тези формирани извън божествения контекст или дори срещу Божиите

предупреждения (като например тези с блудницата). Душевните връзки са твърде трудни за дефиниране, тъй като може да има толкова различни варианти колкото хора има, и всеки отделен човек може да бъде под тежестта на няколко различни степени по едно и също време. Така че най-доброто, което можем да направим е да дадем широко обширна дефиниция и след това да се опитаме да увеличим нашето разбиране и да разширим нашата дефиниция вземайки под внимание поясненията за специфичните видове душевни връзки.

Какво е душевна връзка?

Душевната връзка е *прилепване заедно*, взаимоотношения чрез които две души биват *свързани* или *съединени* заедно и в известен смисъл *стават едно*.

В Писанието, думата „прилепен” означава „да свържа, да сплета заедно”, „свързан” или „прилепвам заедно”. *Конкордансът на Стронг* определя думата „прилепен” като #1692: *dabaq, дабак*; като „основен корен: подпора ‘да въздействам’, т.е. ‘прилепям’ или ‘слепвам’; фигуративно ‘да хвана чрез преследване’: - ‘стоя, здраво, залепвам (стоя заедно), следвам близо (усилено, след), да бъде свързан (заедно), стоя (здраво), връхлитам, преследвам усилено, лепя се, вземам.”

Следователно, да бъдеш свързан с друг човек чрез душевна връзка означава да бъдеш *прилепен* или да бъдеш *плътно прикрепен* към този човек, също като да си залепен или слепен за него, или може би да си вярно отдаден.

Душевната връзка е средство, чрез което човек бива въввлечен във взаимоотношение и става едно (едно тяло, един ум и/или една душа) със друго човешко същество. Някои се отнасят към този феномен така като се прави в областта на психологията като „умствен контрол”, „умствени връзки” или „душевни връзки”, но ние ще продължим да използваме термините „богоугодни” и „небогоугодни” душевни връзки, за да представим и разграничим тези, които са богоугодни и полезни и тези, които са пагубни за благополучието на тези, които са свързани по този начин.

Думата „*връзка*” се определя от Уебстър като „да прикрепя, обвързва, закрепя; кръвна връзка или привързаност, като свързване в брак”, но думата има и друго значение: **„удържам, попречвам от независимост или свобода на действията или избора:** принуден, насилен чрез или като че ли от авторитет, влияние, споразумение или ангажимент”. Личността, която е контролирана по този начин се чувства задължен и като че ли неговата независимост трябва да бъде пожертвана поради влиянието или властта на друго лице, което контролира. Най-крайният пример на този негативен вид душевна връзка може да бъде видян в много от хората в Германия по времето на Втората Световна война, които са били насилвани да правят неща срещу тяхното естество, дължащ се на влиянието на Хитлер и Нази равни по натиск.

Как така съществуват душевните връзки?

Те съществуват, защото Бог е искал да има близко богоугодно свързване или душевни връзки сред Неговите народ. Душевните връзки са планирани от Бога и са проектирани в полза на човека. Можем да видим, че душевните връзки бяха в

Божия план още от самото начало. Бог избра да започне своята работа на земята с едно изключително, взаимоотношение на ходене и говорене с Неговия син, Адам.

Трябва потока на любов да бъде двупосочен между страните, които са свързани; любовта трябва да тече и в двете посоки чрез една здравословна, богоугодна душевна връзка. Тази идея е заимствана от пъпната концепция, която следва и се отнася както за богоугодните душевни връзки и свързвания, така и по-късно за не богоугодните.

Привързване от неволно към волно

Пъпната концепция

В човешката репродукция бъдещата майка е живо свързана със своето неродено дете чрез връзка, която съществува посредством пъпната връв. Детето черпи прехрана, препитание и живот посредством този жив съюз със земния му източник на естествен живот. Това е отвесното пъпно взаимоотношение, което ни снабдява с живот ... и от страна на детето то е **несъзнателно**.

Първоначално, детето е напълно зависимо от майката за живот, кръв, въздух, прехрана. По един невидим начин тя предава на детето ДНК, която ще направлява неговия растеж, ще определи цвета на косата му, очите му, ръста, типа тяло, плюс много други фактори, които ще повлияят на неговата личност. Често пъти майката предава също така проклетия или духове, такива като алкохолизъм, пристрастяване към наркотици или страхове. Цялата информация се предава на развиващото се детето чрез пъпната връв и се пренася чрез кръвта.

Извън утробата, привързаността става със **съзнателно** решение и такива връзки продължават преди всичко като въпрос на избор. При възрастните, взаимоотношенията са доброволни, взаимно зависими, основани на доверие, увереност или любов.

Трите главни категории на негативни душевни връзки

Може да има **интелектуални** или „платонически“ душевни връзки на ума, като тези, които се формират между ученик и учител или последовател и наставник. Тези обикновено са неутрални, докато единият, който доброволно е поставил себе си „под настойничеството на другия“, не стане неспособен да отстоява собствената си воля. Платоническите връзки често постепенно изчезват и биват надраснати, когато ролята учител-ученик завърши или може да бъде съвсем лесно разчупена след като веднъж бъдат осъзнати. Тези взаимоотношения обаче могат да се развият от просто учител-ученик до зависимост и робство към учителя и дори да се превърнат в идолопоклонничество. Подобни взаимоотношения обикновено се основават на споделени идеи, убеждения, концепции, разбирания или цели.

Душевните връзки, които съществуват на **емоционално** ниво се основават на емоционални привързвания, такива като чувства на омраза, страх, любов, душевни връзки като тези между съпруг и съпруга или родител и дете. Когато има дисбаланс те връзки стават изопачени или извратени.

Еротичните или физическите любовни привързвания са формирани от грях. Връзки се формират и в греховните сексуални случайни срещи като изнасилване, задяване, кръвосмешение. Всеки вид незаконен грях, прелюбодеец и прелюбодейка, проститутка, формират връзки между участващите страни.

Душевните връзки обикновено не се формират за една вечер (с изключение на случаите на душевни връзки базиращи се извършен грях, като този на проститутката). Обикновено те се формират за един период от време, като резултат от множество решения да се подчиниш на друг човек. Има една еврейска традиция, с която Яков илюстрира силата на единството на своите синове като взе дванадесет пръчки (по една за всеки от синовете му) и ги върза на сноп. Тогава той накара всеки един от синовете му да се опита да счупи снопа. Никой не можа. После той извади отделните пръчки и даде по една на всеки син и те много лесно ги счупиха.

Исус, нашият модел

Исус беше единственият човек, който някога е живял в безгрешно тяло и който е имал непострадала душа.

Исус имаше един щастлив, духовно успешен живот защото Той знаеше следните истини, които също така и поучаваше:

Защото, който иска да спаси живота си, ще го загуби; а който загуби живота си заради Мен и заради благовестието, ще го спаси. (Марк 8:35)

Аз няма вече много да говоря с вас, защото иде князът на (този) свят, и той няма нищо в Мен. (Йоан 14:30)

Всички човешки душевни връзки трябва да бъдат уравновесени чрез любовта към Исус.

Да не мислите, че дойдох да донеса мир на земята; не дойдох да донеса мир, а меч. Защото дойдох да разлъча човек от баща му, дъщеря – от майка ѝ и снаха – от свекърва ѝ; и неприятели на човека ще бъдат домашните му. Който обича баща или майка повече от Мен, не е достоен за Мен; и който обича син или дъщеря повече от Мен, не е достоен за Мен. (Матей 10:34-37)

Явно е, че Исус не говори в този пасаж за човек, който в действително мрази баща си, защото това противоречи на същността на цялото учение на Исус. Това е сравнение, любовта на човека към Исус трябва да бъде толкова по-голяма от тази към собствения му баща, така че да направи естествената любов да изглежда като омраза. Той също така предупреди, че любовта към Исус и търсенето на Неговото царство много често ще бъде причина за разделяне и ще бъде погрешно разбираана от хората.

Начинът, по който можем да избегнем да обичаме хората прекалено много или да бъдем твърде прикрепени (привързани) към който и да било човек, е като обичаме повече Исус. Също така ние видяхме необходимостта от ходене в истината. Да правим каквито и да било компромиси с истината е опасно. Няма такова нещо като „малка” или „бяла” лъжа. То си остава лъжа, голяма или малка и това е отхвърляне на истината. Всяко отстъпване към нещо по-малко от

истината е да идентифицираме себе си с лъжа и е равносилно на идентифициране със сатана и неговото царство, защото Исус идентифицира себе си като Истината:

Исус му каза: Аз съм пътят и истината, и животът; никой не идва при Отца, освен чрез Мен. (Йоан 14:6)

С истината не трябва да се правят компромиси

И Павел, и Йоан предупреждаваха за компромиси чрез действията и чрез думите:

...и то поради промъкналите се лъжебрата, които се бяха вмъкнали, за да дебнат свободата, която имаме в Христос Исус, като искаха да ни поробят, на които ние нито за час не отстъпихме да им се покорим, за да остане с вас истината на благовестието. (Галатяни 2:4-5)

Ако някой дойде при вас и не носи това учение, не го приемайте в дома и не го поздравявайте, защото, който го поздравява, става участник в неговите зли дела. (2 Йоан 10-11)

Когато Исус говореше за Себе Си като за **Истината**, думата която Той използва, на гръцки буквално означава *реалност*. („Аз съм *реалността*”, което разбира се е истина.). Алтернативата на проблема с негативните душевни връзки е надеждата за нови взаимоотношения, които Исус представя:

А Той в отговор им каза: Коя е майка Ми? И кои са братята Ми? И като изгледа седящите около Него, каза: Ето майка Ми и братята Ми! Защото, който върши Божиата воля, той Ми е брат и сестра, и майка. (Марк 3:33-35)

Исус взе решение да бъде контролиран единствено от Бог и от никой друг, дори и от тези, които Той много обичаше. Ние трябва да направим същото, да решим да не позволяваме дори на любящи взаимоотношения да ни въвличат в състояние на непокорство към Бога. Всичко, което не е цялостно, пълно и непосредствено покорство, е непокорство.

Нашият модел отхвърля робството

Исус отхвърли ограничението на тези, които бяха най-близо до Него, а именно – неговата майка. Когато тя се опита да го накара да демонстрира своята чудотворна действаща сила преди Той да е готов, той отвърна:

А Исус ѝ каза: Какво има между Мен и теб, жено? Часът Ми още не е дошъл. (Йоан 2:4)

Исус отказваше да изпреварва Божието разписание и да прави каквото и да било заради някаква егоистична облага. Той чакаше да получи разрешение от своя небесен Отец за да извърши великото пророческо чудо в Кана, което послужи като начало на Неговото свръхестествено чудно служение на покорство. Той не се поддаваше на никой небогоугоден натиск, независимо дали е за да извърши чудо извън Божието време (Матей 4:3) заради погрешни мотиви (Матей 4:6), или да се подчини на някой различен от Отец (Матей 4:9) или да доказва себе си пред другите (Йоан 3:18; 6:30).

Той не се поддаваше също така на натиска упражняван върху Него от неговите собствени братя. Той отхвърли изкушението да угажда на човек; човекоугодния дух беше отхвърлен. Той отказа да бъде под тяхното влияние. Определението за демонизация е да бъдеш под влиянието на небогоугоден дух.

Затова Неговите братя Му казаха: Замини оттук и иди в Юдея, така че и Твоите ученици да видят делата, които вършиш; защото никой, който сам иска да бъде известен, не върши нещо скришно. Щом вършиш тези дела, покажи Себе Си на света. Защото и братята Му не вярваха в Него. А Исус им каза: Моето време още не е дошло, а вашето време винаги е готово. (Йоан 7:3-6)

Исус отказа да бъде възпиран от Божиите планове за Неговия живот когато сатана говореше чрез един от Неговите най-близки и лични приятели, Петър, един от неговия тесен кръг. Исус разясняваше същността на смъртта, която Той скоро щеше да преживее в Ерусалим, когато Петър започна да го мъмри, казвайки:

Бог да е милостив към Теб, Господи; това никак няма да стане с Теб! (Матей 16:22)

Тогава Исус смъмри думите, които сатана изговори чрез устата на неговия скъп приятел.

Махни се, Сатана, и иди зад Мен, защото не мислиш за Божиите неща, а за човешките. (Марк 8:33)

Лука прибавя допълнително едно значимо изречение.

Писано е: „На Господа, твоя Бог, да се покланяш и само на Него да служиш.“ (Лука 4:8)

Сатана се опитваше да отклони Исус от Божията воля, опитвайки се да поблазни неговата собствена плът, която стои в опозиция на волята на Бога. Лука отбелязва в предишния пасаж, че Бог е единственият на когото трябва да служим. С други думи ние отново сме увещани да не бъдем в подчинение на никой човек, но само на Бога. Да служим само и единствено на Бога, вярно и безусловно, без да бъдем обвързани с каквато и да било душевна връзка с който и да било.

Исус отхвърли изкушението да търси одобрението на тълпата. Той не търсеше одобрението на човек, а само одобрението на Своя небесен Отец и да изпълни Неговата воля. Той не се нуждаеше, не търсеше, нито прие светското одобрение, което лесно можеше да бъде негово, просто ако го беше приел. Той знаеше, че човека има склонността да контролира, да използва или неестествено да зависи от Него.

И така, когато беше възкресен от мъртвите, учениците Му си спомниха, че беше казал това; и повярваха на Писанието и на думата, която Исус беше говорил. И когато беше в Ерусалим на Пасхата, по време на празника мнозина повярваха в Неговото Име, като гледаха знаменията, които вършеше. Но Исус не им се доверяваше, защото познаваше всичките хора и защото Той

нямаше нужда да Му свидетелства някой за човека, понеже Сам знаеше какво има в човека. (Йоан 2:22-25)

Сатана също се опита да установи контрол над Исус, когато на планината искаше Христос да му се покори и поклони. По този начин ние виждаме силата, която Исус демонстрира в своето предано посвещение да поставя Бога, Своя Отец, на първо място.

Исус дори отказа да отстоява нуждата на Своята собствена душа за самосъхранение, като се вижда когато Той се моли три пъти в градината за да доведе Своята плът в покорство на Неговия Дух, който вече беше в покорство на Божията воля. Така Той се молеше:

Отче, ако е волята Ти, отмини Ме с тази чаша, но нека бъде не Моята воля, а Твоята. (Лука 22:42)

Несъмнено волята на Бога беше в конфликт с неговата собствена воля (душа), ето защо Той се молеше толкова ревностно да доведе душата си под властта на Неговия дух.

Бог иска нездравословните душевни връзки да бъдат разчупени

Бог желае да възстанови нашите души, така че да можем да Го търсим с целия си (непокътнат) дух, **душа** и тяло.

И Сам Бог на мира да ви освети напълно; и дано се запазят непокътнати вашият дух, душа и тяло без порок при пришествието на нашия Господ Исус Христос. (1 Солунци 5:23)

Ние **не можем** да бъдем покорни на Божията заповед да Му служим с **цялата** си душа, ако не сме напълно в позицията на цялостна, непокътна душа!

Само добре внимавайте да спазвате заповедта и закона, който ГОСПОДНИЯТ слуга Мойсей ви заповяда: да любите ГОСПОДА, своя Бог и да ходите във всичките Му пътища, да спазвате заповедите Му, да се привързвате към Него и да Му служите с цялото си сърце и с цялата си душа. (Исус Навин 22:5)

Ето защо явно е, че за е в състояние да обича Бога с **цялата си душа**, човек трябва по-добре да разбира богоугодните и небоугодни душевни връзки, които са разгледани в следващата глава.

Глава втора - ДУШЕВНИ ВРЪЗКИ, БОГОУГОДНИ И НЕБОГОУГОДНИ

Може би ще бъде от полза от самото начало да разграничим богоугодните и небоугодни душевни връзки. Запомнете, душевната връзка е връзване, оковаване, спънка в душевния свят; спойка между душите на двама или повече човека. Въпреки че в съвременното мислене всяка връзка с друг човек общо взето се счита за нездравословно, *има* здравословни и богоугодните душевни връзки. Първата душевна връзка беше проектирана от Бога и е замислена за доброто на първата двойка.

Всички душевни връзки съчетават влияние, компромис и покорство в името на мирното съвместно съществуване. Богоугодните душевни връзки имат

успокояващо влияние и не само спомагат за стабилизирането на взаимоотношението с другия, но също така с небесния Отец. Вярвам, че съществуват много повече богоугодни душевни връзки, отколкото небоугодни.

В една небоугодна душевна връзка една личност отделя друга от нейното посвещение на Божия закон на морал и покорство. Ние разглеждаме подобно отделяне като вредна душевна връзка, където този, който бива свързан с другата личност открива себе си зле опорочен от свързването. Павел ни предупреждава относно тези видове взаимоотношения в 1 Коринтяни:

Но всеки на своя ред: Христос — първият плод; а после тези, които са Христови — при Неговото пришествие. (1 Коринтяни 15:33)

Буквалното значение на този пасаж може да бъде интерпретирано *не позволявайте на развалени, покварени обвързвания (общуване, компания, дружба или отношения) да повредят, развалят (или опетнят) вашите морални навици (или маниери или държане.)*

Имайки предвид богоугодните душевни връзки описани в Писанието Бог видя, че човекът беше незавършен когато беше сам. Той беше създаден за съюз; и предвиден за съюз с Христа, (без Бога съществува една празнота); съюз с неговата съпруга – неговия другар и съюз с неговия ближен – *Обичай ближния си като себе си* (Левит 19:18).

За това нашата първа и основна душевна връзка е съюз с Христос. Бъдете впрегнати с Бога.

Вземете Моето иго върху себе си и се научете от Мен, защото съм кротък и смирен по сърце; и ще намерите почивка за душите си. (Матей 11:29)

В този пасаж думата за иго е гръцката дума *δζυγος*, Стронг #2218; идва от корена *ζοιγνυμι* (да се съединиш особено чрез „ярем“); свързвам/съединявам в брак, т.е.. (фигуративно) робство на закон или задължение); също (литературно.) рамото на везната (което свързва двете везни): - двойка везни, впрягам.

Христос призовава своите люде във жив съюз с Него. В допълнение на картината за ярема, Той образно използва също така връзката на пръчките с лозата, за да посочи както средството за вярващия да черпи поддръжка, прехрана така и да произвежда плод.

Ние сме призвани да бъдем в жива връзка с Христос в различни метафори и сравнения, като това да бъдем свързани с Него, хляба от небето, чрез който ние подкрепяме себе си; като лозата, към която ние сме прикачени като клони; като Главата, към която ние сме прикачени като членове на Неговото тяло; като овчарят чийто стадо сме ние; Цар и Господ, чийто поданици сме ние; и като Младоженец когото ние като Невяста очакваме. Ние, като Негово тяло сме призвани да *бъдем едно*; да съществуваме в съюз с Него и в единство един с друг.

Има потвърждение в Писанието за пълната концепция в неговото поучение относно лозата.

Аналогията с лозата е концепцията за пъпната връв

Примерът на Исус за лозата обяснява как тялото трябва да функционира и да бъде свързано с Него. Той пояснява, че ние живо трябва да зависим от Него за всяко нещо.

Аз съм истинската лоза и Моят Отец е лозарят... Стойте в Мен, и Аз във вас. Както пръчката не може да даде плод от само себе си, ако не стои на лозата, така и вие не можете, ако не стоите в Мен. Аз съм лозата, вие сте пръчките; който стои в Мен и Аз – в него, той дава много плод; защото, отделени от Мен, не можете да направите нищо. (Йоан 15:1, 4-5)

Ние можем да принасяме плод единствено ако уповаваме на Него, черпейки сила и истинския живот от Него. Нашата собствена сила и усилие в плътта няма да има живото-променящото влияние върху живота на другите; това става само когато позволим на Неговия живот да бъде изявен чрез нас, когато позволим ние да бъдем Негови представители, или пръчки, позволяващи на Неговата любов да потече навън така че да има плод в живота на другите.

Пръчките получават от лозата:

Храна – Ние се храним духовно когато стоим в съюз с него; и ние като едни птички в гнездото, които просто си отварят устата с вяра очаквайки Той да снабди храната, даваща ни живот. По този начин ние можем да се храним от Словото на Бога, точно както Исус учи.

Бог иска да бъде нашият *Източник!* Той ни храни с истинска жива храна – всяка дума, която излиза от устата на Бога.

Растеж – Ние израстваме духовно когато избираме да черпим от Него като наш източник живот и прехрана, и да се храним с Неговото Слово.

...пожелавайте като новородени деца чистото мляко на словото, за да пораснете чрез него към спасение... (1 Петрово 2:2)

...а като сме истинни в любов, да пораснем по всичко към Него, който е главата, Христос... (Ефесяни 4:15)

Но растете в благодатта и познанието на нашия Господ и Спасител Исус Христос... (2 Петрово 3:18а)

И потенциала за растеж и самото ДНК на лозата преминава в пръчките когато се поддържа жив контакт, така че всяка от тях да притежава същите качества и функции както лозата, от която израстват.

Подкрепа и сила – Лозата снабдява подкрепата, която не позволява на клоните да провиснат в пръстта и да започнат да гният поради продължителното стоене. Привдигащата сила на лозата помага на клоните, държи ги над земята и примера за нейната сила ни насърчава да ...

Затова и ние, като сме заобиколени от такъв голям облак свидетели, нека отхвърлим всяко бреме и греха, който лесно ни оплита, и нека тичаме с издръжливост в поставеното пред нас поприще... (Евреи 12:1)

Насока – Точно както лозата „планира“ и насочва растежа на пръчките да бъде точно там където те могат да извлекат най-голяма ползва за растението, така е и с Царството. Исус разпраща Своите работници където Той иска те да бъдат за доброто на тялото и за изпълнението на неговите цели. Той има един чудесен план за цялото тяло.

След това Господ определи други седемдесет души и ги изпрати по двама пред Себе Си във всеки град и място, където Сам Той щеше да отиде. (Лука 10:1)

...от когото цялото тяло, сглобено и свързано чрез службата на всяка става, според съразмерното действие на всяка една част, изработва растежа на тялото за неговото изграждане в любовта. (Ефесяни 4:16)

Лозата причинява издигането. Лозата проявява „горното призвание“, подтиквайки растението да израства по-високо и по-нагоре.

...и нека внимаваме един за друг, за да се поощряваме към любов и добри дела... (Евреи 10:24)

Принасяне на плод – Причината за съществуването на лозата е тя да може да ражда добър плод за Божието царство и да принася слава на Бога.

Защото сме Негово творение, създадено в Христос Исус за добри дела, които Бог отнапред е наредил, за да ходим в тях. (Ефесяни 2:10)

Също така нека свети вашата светлина пред хората, за да виждат добрите ви дела и да прославят вашия Отец, който е на небесата. (Матей 5:16)

А посятото на добра земя са тези, които, като чуят словото, го пазят в искрено и добро сърце и дават плод с търпение. (Лука 8:15)

В това се прославя Моят Отец – да принасяте много плод; и ще бъдете Мои ученици. (Йоан 15:8)

Защита – Силата и подкрепата на лозата подхранва пръчките и момента на взаимозависимост между тях позволява взаимна защита от силните ветрове и бури, което пък увеличава здравината на цялото растение или лоза.

Събуди се и укрепи останалото, което е близо до умирање... (Откровение 3:2а)

...но Аз се молих за теб, да не отслабне твоята вяра; и ти, когато се обърнеш, утвърди братята си. (Лука 22:32)

Живота на лозата е подарък –

Защото по благодат сте спасени чрез вяра, и то не от сами вас – това е дар от Бога... (Ефесяни 2:8)

„А Моят праведник ще живее чрез вяра“... (Евреи 10:38а)

...като знаете, че изпитанието на вашата вяра произвежда търпение. (Яков 1:3)

Служение Тяло до тяло –

...но имаме надежда, че с растежа на вашата вяра ние, според областта си за работа, ще се възвеличим още повече между вас... (2 Коринтяни 10:15б)

Човекът и сътворението

Бог иска този свят да бъде видимо представяне на Неговите невидими качества, вечна сила и Божествена природа.

Понеже от създанието на света това, което е невидимо у Него – вечната Му сила и божественост – се вижда ясно, разбираемо от творенията, така че те са без извинение. (Римляни 1:20)

Цялото Божие творение е „много добро” и беше предназначено да снабдява човека с храна и освежаване. Човекът, когато напълно осъзнае красотата и мъдростта на всички създадени неща като образ на красотата и мъдростта на Създателя, тогава ще бъде в състояние да изгради здравословно отношение с заобикалящия го свят.

Ние обаче не трябва да обичаме света, нито да се привързваме прекалено към него; нито към нещата, дори към неодушевените предмети, така че да не се покланяме на творението вместо на Твореца. Към някои предмети има прикачени проклетия. Могат да бъдат формирани душевни връзки с предмети поради **сантиментална привързаност**; „Не мога да се разделя с него”, „Не мога да живея без това”. Човек може да стане толкова душевно привързан към животно, че да има предимство пред човешките взаимоотношения. Придавайки твърде голямо значение на неща или места позволява подобни неща да станат идоли за нас.

Не любете света, нито каквото е в света. Ако някой люби света, любовта на Отца не е в него. (1 Йоан 2:15)

Гръцката дума за любов използвана в 1 Йоан е *агапао* (*агарао*), да обичаш с Божия вид любов, в социален или морален смисъл.

Казвам ли аз, че идолът е нещо или че идоложертвеното е нещо? *Не*, но онова, което жертват езичниците, го жертват на демоните... (1 Коринтяни 10:19-20а)

Защото, ако някога се върнете назад и се привържете към остатъка на тези народи, тези, които останаха между вас, и се сродите, и се смесите с тях и те с вас, знайте със сигурност, че ГОСПОД, вашият Бог, няма да продължи да изгонва тези народи отпред вас; и те ще ви бъдат клопка и примка, и бич в ребрата ви, и тръни в очите ви, докато изчезнете от тази добра земя, която ГОСПОД, вашият Бог, ви е дал. (Исус Навин 23:12-13)

Думата „прилепвам”, която е използвана тук е *дабаг* (*dabaq*), Стронг #1692, означаваща: „да прилепя или слепя; да стоя, неподвижен, прилепям (здроаво залепен), присъединени (заедно), (държа) прикрепен.”

Като се представяха за мъдри, те глупееха, и размениха славата на нетленния Бог с образ, подобен на смъртен човек, на птици, на четирикраки и на пълзящи гадини. Затова според страстите на сърцата им Бог ги предаде на нечистота, за да се опозоряват телата им между самите тях – те, които

замениха Божията истина с лъжата и се поклониха и служиха на творението, вместо на Твореца, който е благословен до века. Амин. (Римляни 1:22-25)

Това привързване отваря пътя за демонично нахлуване в живота на човека. Матей заявява, че никой не може да служи на двама на Господа и на мамона. (Матей 6:24) Да бъдеш свързан с Христос означава да гледаш на неговото творение като на откровение от Създателя.

Възможно е човек да върже себе си за демони превръщайки създадените неща в обекти на поклонение или търсейки тяхната защита, както при чародейството. Но за целта на тази книга ние ще се ограничим основно с тези душевни връзки, които се появяват между две или повече човешки същества и възможността да тези взаимоотношения да прераснат в робство.

Съюз с брачен партньор и семейство

В брачния съюз съпругът и съпругата стават една плът както се вижда в Божията заповед към Адам и Ева.

Затова мъжът ще остави баща си и майка си и ще се прилепи към жена си, и те ще бъдат една плът. (Битие 2:24)

Първата душевна връзка беше предназначена и се отнасяше за първата двойка. Ако първата заповед или принцип даден на човека относно брака, Бог изисква мъжът влизайки в брака да „напусне” и „да се прилепи”. Това е така, защото той трябва да разчупи емоционалните душевни връзки и контрола на своите родители, заменяйки ги с богоугодна душевна връзка прилепяйки се към своята съпруга. Бог говори за два индивида, от които прави една нова плът или индивид. Видимият мемориал на този съюз е детето, с което е благословен този съюз.

Така че те не са вече двама, а една плът. И така, онова, което Бог е съчетал, човек да не разлъчва. (Матей 19:6)

Тъй като най-дълбоките емоции на човека включват неговите чувства спрямо неговия партньор или потенциален партньор, това е основната област за опасност от душевна връзка. Човек погрешно е свел брака до едно споразумение между двама души, вместо една доживотна, Бого-ориентирана заветна връзка. По този начин както много други уговорки в най-малко 50 % от случаите той е обречен на провал.

Човекът е незавършен умишлено

Човекът беше проектиран с нужда от помощник. Бог знаеше още от момента на планирането, че човека е незавършен и каза: „...*Не е добре човекът да бъде сам; ще му създам помощник, като негово съответствие*” (Битие 2:18). В човека съществува нужда за взаимоотношение и липсата на това взаимоотношение остава празно докато не бъде запълнено с Бога.

От самото начало бракът беше планиран, както се вижда в случая с Адам и Ева, да бъде заветно споразумение между двама души от противоположния пол, които Бог е направил един за друг. Заветът беше произнесен от Адам с думите: *Това е вече кост от костите ми и плът от плътта ми; тя ще се нарече*

Жена, защото от Мъжа беше взета. За това ще остави човек баща си и майка си и ще се привърже към жена си: и те ще станат една плът (Битие 2:23-24).

По този начин, според своето естество, бракът съществува в две измерения: хоризонтално измерение - между двете страни и вертикално измерение, в което те приемат да бъдат под и задължени на Бог един за друг.

Божият съюз е атакуван

Интересно и просветляващо е да проследим, че от както има брак, сатана не си прави труда директно да атакува Адам. От както има брак, сатана се опитва да разруши първата двойка!

Между другото, сатана не се опита да разруши обединените участници докато първата богоугодна душевна връзка не беше установена. Той явно мрази огромния потенциал за добро живеене в една богоугодна душевна връзка.

За нещастие сатана успя и Адам се поддаде на предложението (натиска) на непокорство от страна на жена му, вместо да обърне внимание на изреченото Божие Слово. Сатана накара Адам да се попадне под душевното влияние на Ева поставяйки нейните желаниа над изричната Божия заповед. Това стана причина не само да загубят жителството си в Едем, но и получиха проклетия върху двата техни по-нататъшни живота и пълна поквара на цялото творение заради това, че навлезе смъртта.

Душевните връзки, които започват като богоугодно формирани в брака, могат да станат изопачени, извратени, изкривени и дори разбити. Богоугодните душевни връзки дори в християнския брак могат са бъдат повредени или разбити като резултат от изневяра, което води до вина, негодувание, обида, непростителност, огорчение и най-накрая много често превръща и последната капчица любов в омраза.

Здравословните брачни душевни връзки могат запостоянно да бъдат повредени в резултат на нарушени обети или обещания, такива като спиране с алкохола или наркотиците. Такива провали често пъти предизвикват разочарование, обида, огорчение, непростителност и най-накрая развод. Обикновено жената напуска тъй като съпругът ѝ се е провалил в отказването от пиенето или наркотиците, но може и да е обратно. Съпругът е по-склонен да обвинява себе си за неуспеха да оправдае очакванията за стандарт, който той сам си е поставил и нарушаването на направените обещания, като тези да имат собствена къща за две години. Това води до вина, често обвинението бива прехвърлено върху жената (за това, че не съдейства, че харчи твърде много, и т.н.) и така той отива да търси утешение в бутилката или при друга жена.

От времето на Адам, дори в богопредупределените бракове може да има несправедливи душевни връзки или злоупотребяващ контрол на единия партньор върху другия. Има типичния захлупен мъж, който е под властта чрез жената и живее под чехъл, забягващ в света на фантазиите, неспособен да отстоява своята истинска индивидуалност. Има и тези случаи на типа Езавел, където контрола се упражнява от жената със силна воля, която се опитва да

контролира живота на съпруга си. Най-накрая има и тези противоположните на „истинския мъж” типове, които изискват пълно подчинение и робуване за да могат да се чувстват наистина мъжествени.

Дори наредените от Бог заветни връзки могат да бъдат разрушени чрез прелюбодейство

Небогоугодните душевни връзки водят до унищожаване на брака. Много често срещания тип душевна връзка, участваща в разбиването на браковете е тази създадена с друга жена извън брака. Такива душевни връзки могат да се създадат в резултат на физически, сексуален съюз (както в 1 Коринтяни 6:16) или поради емоционална душевна връзка, която може да е, но може и да не е започнала преднамерено с какъвто и да било вид срещи или сексуални оттенъци. Това обикновено са просто приятелства, които прерастват в нещо повече.

Другата жена отначало чувства някакъв вид празнота, тази на фигурата на майка, приятел, съпруг или партньор от работата или предлага едно лесно бягство от необходимите отговорности и старанието необходимо, за да се поддържа здрав брак. През последните десетилетия тези проблеми нараснаха астрономически, това се дължи на епидемията от разводи и поставя толкова много разведени хора (особено жени) на работното място. Самотните хора търсят някой, който да облекчи тяхната самота и работейки заедно това създава предпоставки да бъдат поставяни много капани. Днес има много жени, които искат да намерят на всяка цена мъж, а много мъже са лишени от морални стандарти.

Неспособността да скъсате с **предишни небогоугодни душевни връзки** също може да съдейства за разбиването на браковете. Младият мъж, който не може да се отдели от „престилката на майка си”, както обикновено се казва, е жалък кандидат за силен или успешен брак. Някои преодоляват този тип натиск като се преместват далеч и това обикновено много помага. Съветвал съм няколко жени, чийто мъже явно са били неспособни да вземат каквото и да било решение без първо да се съветват с майка си. Всяка от тях се оплакваше, че майка му изисква или очаква той да бъде в къщата ѝ за да се погрижи за нуждите ѝ и за дома ѝ, докато съпругата и децата биват пренебрегвани и собствената им къща е в занемарен вид.

Младият съпруг, който като че ли не е способен да порасне и да посрещне своите отговорности, който не може да разчупи душевните връзки със своите предишни лоши или незрели приятели, също е жалък кандидат за брак. Тези мъже изпитват нужда да излизат навън всяка вечер със своите приятели на бар, стриптийз заведения или други забавления, и след това не могат да разберат защо не могат да се разделят с пиенето, пушенето или наркотиците, след като са обещали и на себе си, и на съпругите си.

Един успешен бизнесмен на около двадесет и осем години дойде и получи спасение и кръщение в Святия Дух в нашата молитвена стая; по-късно той се върна за освобождение. Той изповяда, че имал проблем с това да се освободи от марихуаната. Като професионален атлет той е вземал дълго време наркотици, но той искаше да бъде напълно чист за своя брак и да може почтено

да следва Господа. Той призна, че част от неговия проблем да бъде свободен е неговият най-добър приятел, друг много успешен бизнесмен, който активно продължавал да пуши марихуана и той му предлагал всеки път когато били заедно. Той се срещал с приятеля си най-малко веднъж седмично. Той и неговата съпруга се молели за победата му, но той продължавал да пада поради натиска от страна на приятеля му. Това илюстрира истината, която се казва в стиха, споменат по-рано:

Лошите приятели покваряват добрите нрави. (1 Коринтяни 15:33б)

Простителността и любезността подсилват здравословните брачни връзки между двамата. Освен това, както посочва Еклисиаст, *тройното въже не се къса бързо* (4:12). Общата вяра в Христос ще сплоти здраво двамата партньори заедно и поради това тяхната къща ще остане да стои дори след като са дошли бурите.

Семейни връзки, като тези между баща и син

Юда ни дава един пример за душевната връзка между Яков и Вениамин, говорейки на Йосиф преди да се открие на братята си:

И сега, ако отида при слугата ти, баща ни, и момчето не е с нас, понеже душата му е свързана с неговата душа. (Битие 44:30)

Юда заяви, че живота на Яков е „свързан“ с този на сина му. Значението на тази фраза е много сходна с това на *прилепям* в оригиналния гръцки. Конкордансът на Стронг посочва, че „свързан“ е *kaw-shar'*; #7194,. Основен корен; „свързвам (в любов, съюз): - привързвам, (съединявам заедно, слепвам силно).”

Това са семейните връзки, които съществуват между родител и дете, брат и брат, брат и сестра, където „кръвта вода не става”, което светския коментар за тези предопределени от Бога връзки или „естественото” свързване. Явно е, че Бог възнамерява отношенията родител-дете да бъдат земното представяне на Неговите семейни връзки с нас. Казано ни е, че ние сме Негови деца, Негови осиновени синове.

А на онези, които Го приеха, даде право да станат Божи деца... (Йоан 1:12а)

Същите характеристики на покорство и любов трябва да се намират в децата, а в родителите - мъдро възпитание с пожертвователната любов.

Симптомите на небогоуогните връзки са тези на син, който мрази баща си или дъщеря, която мрази майка си или заради свръх контрол и доминиране, или поради липса на каквато и да било разумна дисциплина. Явно е, че това са изопачени и неестествени чувства. Родител, който не може или не иска да отстоява своя авторитет чрез правилна дисциплина бива неминуемо обречен на властта и контрола на упоритото и изискващото дете.

По същия начин може да има идолопоклоннически душевни връзки родител - дете. Бог помогна на Авраам да се справи с Исаак и с този проблем на олтара. По същия начин, понякога има идолопоклоннически душевни връзки детеродител. Бог е предвидил ние да обичаме децата си, но Той не желае ние да си правим идоли от тях. Това е въпрос на степенуване на нещата и приоритети. Исус иска да бъде на първо място в сърцата ни и в живота ни, както Той казва:

Който обича баща или майка повече от Мен, не е достоен за Мен; и който обича син или дъщеря повече от Мен, не е достоен за Мен... (Матей 10:37)

Пренатална уязвимост

Ако в детето преминат родителските демони на страх, пристрастяване или проклетия, тогава то става далеч по-податливо на нездравословни душевни връзки след раждането. Писанието ясно казва, че злите сили могат да се намесят в живота докато детето все още е в утробата.

Безбожните са отстъпили още от майчината утроба; още щом се родят, се отклоняват тези, които говорят лъжи. (Псалм 58:3)

Децата със физически проблеми могат лесно да бъдат доминирани от авторитети, освен ако родителят мъдро не насърчи тяхната независимост.

Постнатална уязвимост

(Провали в дисциплинирането)

Божие осъждение дойде върху свещеника Илий и неговото семейство, защото той не е успя да упражни своята власт в дисциплинирането на неговите синове.

Защото му казах, че ще съдя дома му до века за беззаконието, което той знаеше — защото синовете му си навлякоха проклетие, а той не ги възпря. (1 Царе 3:13)

Много родители днес, също както Илий са твърде снизходителни към своите деца и отказват да ги наказват тъй като се страхуват, че ще загубят тяхната любов (особено след развод), страхуват се от техния гняв или буйство, или правят компромис със света (всеки го прави). Крайният резултат е събран в Писанието като осъждението на Бога върху провала на дисциплиниране.

И ще им дам момчета за князе и деца ще владеят над тях... Народът Ми — деца го угнетяват и жени над него властват. (Исая 3:4, 12а)

Родителите, които отстъпват пред детската манипулация скоро влизат във форма на робство към детето. Ние се сблъскахме със случай, където детето избухваше внезапно и буквално "повръщаше" когато родителите се опитваха да излязат вечер навън. Когато най-накрая въпреки всичко успели да превърнат това в практика, то схванало намека.

Много често една лоша душевна връзка между майка и дете става причина човек да се откаже от даденото му от Бога водачество във взаимоотношенията му като възрастен. Там където пъпната душевна връзка с майката никога не е била напълно разкъсана, синът остава в детско подчинение спрямо нея дори след като е станал възрастен.

Спомням си за един съученик в колежа, чиято майка се обаждаше в колежа всяка сутрин ако беше облачно, за да остави съобщение за сина си да не забрави да си вземе дъждобрана и гумените ботуши. Това беше неестествен контрол, който тя се опитваше да продължи да поддържа над живота му. Неговата реакция най-накрая беше, че се премести на срещуположния край на страната отхвърляйки нейния контрол. И обратно, ако дете, особено дъщеря не е могла да се свърже

(да формира правилна душевна връзка) със своя баща, това може да има доживотен ефект върху младото момиче. Тя може да прекара останалата част от живота си опитвайки се да намери дълбокото свързване и любов, които са ѝ липсвали. Тази празнота може да бъде причината да търси съвсем същият тип мъж такъв какъвто е бил баща ѝ (алкохолик, пристрастен към дрогата, човек, който не може да изразява емоциите си, женкар, работохолик) опитвайки се да запълни тази празнота вътре в нея осъществявайки връзката с човек, като баща ѝ. За беда тя продължава да търси отговора на неправилното място. Въпреки че е пораснала, тя продължава да търси или осъществява душевната връзка, която никога не е била напълно формирана в годините на нейното детство.

За щастие има Един, който предлага трикратно решение на тези, които са били изоставени или не са били обичани от родителите. Той обещава, че Той ще запълни празнотата защото Той ...

...но има приятел, по-близък и от брат. (Притчи 18:24б)

... защото Бог е казал: „Никак няма да те оставя и никак няма да те напусна.“ (Евреи 13:5б)

и

И ако баща ми и майка ми ме оставят, ГОСПОД ще ме приеме. (Псалм 27:10)

Първата вечер, в която поучавах по този въпрос се случи така, че една жена присъстваше, която сподели с нас по-късно по време на молитвата, че „чувствала, че събранието е точно за нея“. Тя беше под такава физическа атака, че прекара по-голямата част от службата в тоалетната. „Но“, каза тя, „чух достатъчно от поучението за да знам, че беше предназначено точно за мен.“

Тя ни каза, че майка ѝ имала достатъчно пари за да може да отиде в хубав старчески дом, но вместо това, майката неотдавна принудила дъщерята, против волята и желанието ѝ, да я вземе в къщата си. Стресът от тази случка станал причина дъщерята да се поболее (физически). Майката прилагала няколко често срещани манипулативни аргументи като:

„Ти си единственото ми дете“. (задължение, принуда, морален дълг)

„Твоя е отговорността да се погрижиш за мен“ (задължение, задължителна отговорност)

„Спомни си всичко, което съм направила за теб“ (още задължение, принуда)

„Ако ме обичаш, ще го направиш“ (използва любовта като средство за принуда)

„Какво ще си помислят хората“ (натиска от общественото мнение)

„Аз може и да не съм още много дълго време жива.“ „Не ми остава още много да живея“ (често използвана манипулативна тактика)

„Може би трябва да те изключат от завещанието“. (Тя заплашва използвайки финансовите юзди; контрол чрез средствата на връзките на кесията.)

Бедната дъщеря беше също така под стандартното обвинение на врага, че „не почита майка си“. Родителите често се провалят и нараняват децата си, може би

са груби, алкохолици, жестоки, избухливи и се държат коравосърдечно спрямо децата си, въпреки това детето продължава да се чувства измъчвани и виновни за това, че не обичат родителите си така както Писанието учи. Забележете, такава вина и осъждане подсилват нездравословните душевни връзки.

Съюз със ближния и брата

Писанието не предлага най-популярният пример за добри душевни връзки между вярващите описвайки взаимоотношенията между Йонатан и Давид:

А когато той свърши да говори със Саул, душата на Йонатан се свърза с душата на Давид и Йонатан го обикна като собствената си душа. (1 Царе 18:1)

Конкордансът на Стронг ни открива, че думата преведена като „свързвам” в този пасаж е същата # 7194, *kaw-shar*’; която споменахме по-рано във връзка със семейните връзки. Йонатан и Давид всъщност влязоха във заветни взаимоотношения. В резултат на техния завет Йонатан се опита да предпази Давид от гнева на Саул, а по-късно Давид се погрижи за Мемфивостей, последният оцелял син на Йонатан.

...за да се утешат сърцата им, като се свържат заедно в любов, за всички богатства на пълното проумяване, за познаването на тайната на Бога – Христос, в когото са скрити всичките съкровища на мъдростта и на познанието... а не държи Главата, Христос, от която цялото тяло, подкрепяно и сглобявано чрез своите стави и връзки, расте с растежа на Бога. (Колосяни 2:2-3, 19)

И в двата пасажа гръцката дума преведена като „свързани заедно” е думата *sumbibazo*, #822 от конкорданса на Стронг, означаваща „да принудя, да управлявам заедно, т.е. обединявам (в свързване или привързаност), (умствено) да заключа, покажа, поуча: - притискам, положително, събирам, обучавам, събирам заедно, доказвам.” И така идеята за тялото Христово е да бъде свързано по между си живо посредством Божествени връзки или богоугодни душевни връзки. Бог уподоби тялото от вярващи на човешко тяло, чийто членове трябва да са напълно свързани и взаимозависими. Старозаветният вариант на тази истина се вижда в Съдии след поругаването и убийството на наложницата.

И всичките израилеви мъже се събраха срещу града, обединени като един човек. (Съдии 20:11)

В този пасаж думата, която е преведена като „обединени” е еврейската дума *khaw-bare*’; „сдружаване; компания, дружество, свързване заедно”. Мъжете се бяха обединили с цел (в Новия Завет се казва „в съгласие”) и станаха като един човек. Точно както има велика сила за добро в здравословната брачна душевна връзка, по същия начин има сила в здравословното зряло приятелство. Двама в съгласие могат да образуват църква!

Защото, където двама или трима са събрани в Мое Име, там съм и Аз посред тях. (Матей 18:20)

Сатанински основаните имитации намиращи се на противоположната страна на богоугодните душевни връзки на приятелство са така наречените любовници или приятели, които постоянно се използват един друг за да посрещнат своите нужди, да изграждат себе си за сметка на своите приятели или неведнъж са злоупотребявали със своите приятелства чрез предателства. Приятелската душевна връзка, която преживява предателства и злоупотреба „ограбва“ душата и определено разрушава богоугодните привилегии на приятелството. Давид имаше такава преживяване.

Неправедни свидетели се надигат, питат ме за неща, които не зная. Отплащат ми зло за добро, за да осиротее душата ми. А когато те боледувах, аз се обличах във вретинище, смирявах с пост душата си и се молах с наведена глава. Отнасях се като с приятел и брат... (Псалм 35:11-14а)

По този начин се появява една стена, преграда, разделяне или пречка във взаимоотношенията. Душата на Давид беше „ограбена“, увредена от жестоките и груби действия на другите.

Давид със сигурност не беше виновен, но неговата невинност не го предпази да претърпи ощетяване на душата му. Ние забелязваме същата истина в случаите на хората, които са жертви на изнасилване или детска злоупотреба от тези, които те са считали за хора, на които може да се разчита. Те също са били невинни, но въпреки това техните души са увредени и много често те носят върху себе си огромна вина. Те се нуждаят от служение на любов, което да премахне горещите/огнените стрели и да помогне раните да бъдат изцелени. Вредата е много по-лоша когато предателството идва от „дома на приятел“.

Дори и близкият ми приятел, на когото имах доверие, който ядеше хляба ми, вдигна пета срещу мен. (Псалм 41:9)

Бог ни предупреждава да не се обвързваме с невярващи или с каквато и да било сатанинска сила.

Не се впрягайте с невярващите; защото, какво общо имат правдата и беззаконието? Или какво общение има светлината с тъмнината? (2 Коринтяни 6:14)

Думата праведност в този пасаж е het-er-od-zoog-eh'-o #2086 в Конкорданса на Стронг; да бъдеш впрегнат другояче, т.е. (фиг.) да си свързан противоречиво, несъгласувано: - неподходящо впрегнат заедно с.

...понеже отдавна съм строшил ярема ти и съм разкъсал връзките ти, а ти каза: Няма вече да служа! — и на всеки висок хълм и под всяко зелено дърво лягаше като блудница. (Еремия 2:20)

Много хора обещават да бъдат верни на Бога, но се оказват неверни. В Писанието виждаме, че човек бива въввлечен в робство от обикновени хора, които действат като агенти на сатана.

...и то поради промъкналите се лъжебратя, които се бяха вмъкнали, за да дебнат свободата, която имаме в Христос Исус, като искаха да ни поробят,

на които ние нито за час не отстъпихме да им се покорим, за да остане с вас истината на благовестието. (Галатяни 2:4-5)

Тези хора просто се бяха предрешили като християнски братя и лидери. Тяхната цел не беше свобода, но робство за Божиите люде. Те са се опитали да наложат своята воля върху групата за да подчинят групата на своите фалшиви доктрини. Лекарството и отговорът на Писанието е – устоявайте чрез Истината!

Всички душевни връзки и всички демонични проблеми се коренят в неистините или лъжите размножавани чрез бащата на лъжите или чрез неговите агенти, така както се вижда от горния пасаж чрез фалшиви или лъжещи братя. Ние особено трябва да отбягваме демоничните крепости да „вярваме лъжа относно Бога”.

Вярващите трябва да упражняват огромна предпазливост преди да отворят своите доверчиви сърца към друг вярващ, който енергично се опитва да наложи своите виждания или човешки традиции, включително суеверия и обществен натиск, мнението на хората.

...а сега, като познахте Бога, или по-скоро като бяхте познати от Бога, как се връщате отново назад към слабите и безпомощни първоначални неща, на които отново желаете да робувате? Вие наблюдавате дните, месеците, времената и годините. (Галатяни 4:9-10)

А освен всичко това, вземете щита на вярата, с който ще можете да угасите всичките огнени стрели на лукавия. (Ефесяни 6:16)

Човек и фигурите на власт (лидер, пастор)

...а юдовите мъже се привързаха към царя си, от Йордан до Ерусалим. (2 Царе 20:26)

Писанието установява богоугодно взаимоотношение на почит и подчинение на богоустановената власт.

Покорявайте се заради Господа на всяка човешка власт – било на царя, като на върховна власт, било на управниците, като на такива, които са пратени от него за наказание на злосторниците и за похвала на тези, които вършат добро. Защото това е Божията воля – като правите добро, да накарате да замълчи невежеството на безумните хора... (1 Петрово 2:13-15)

Църквата беше надарена от Исус със служения за изграждане на вярата и зрялост на Неговите вярващи.

Затова казва: „Като се изкачи на високо, плени плен и даде дарове на хората.“... И Той даде едни да бъдат апостоли, други – пророци, други – благовестители, а други – пастири и учители с цел да се усъвършенстват светиите за делото на служението, за изграждането на Христовото тяло, докато ние всички достигнем в единството на вярата и на познаването на Божия Син, в пълнолетно мъжество, в мярката на ръста на Христовата пълнота... (Ефесяни 4:8, 11-13)

Една от причините много хора да са загубили доверие в техните църкви и правителства днес е поради строшени душевни връзки с техните лидери. Хората

в църквите и правителството на които сме се доверили и на които им е било гласувано най-малко умствено доверие са предали това доверие и хората са били наранени.

По същия начин един пастор може да функционира ефективно само ако връзките на любов и доверие бъдат изградени. Доверието трябва да създадено като това пациент - доктор; или клиент – адвокат. Пасторът трябва също така да има същия дух на любов и загриженост за правата и добруването на вярващите, които са му поверени, която има Христос за своите овце. Любовта е двупосочна улица. Същото е вярно за душевните връзки: **всяка душевна връзка е канал!**

В Стария Завет има няколко примера на душевни връзки между божии мъже и техните лидери или управляващи фигури: Исус Навин и Мойсей, Илия и Елисей, и очевидно в Новия Завет между учениците и Исус, Тимотей и Павел.

Ако човек отхвърли установената богоугодна власт, тогава резултата е бунт и анархия. И обратно, ако властта не е богоугодна, резултатите са небогоугодни: ако главата е болна и тялото е болно!

Примери за небалансирани душевни връзки на вярност, които дори довеждат до самоунищожение се срещат по време на Втората Световна война, когато някои от посветените последователи на Хитлер и Тоjo са ставали воини-самоубийци, като японските пилоти камикадзе. Техните душевни връзки и посвещение довежда ди унищожаване на самия им собствен живот и душа.

И всичките израилеви мъже се оттеглиха от Давид и последваха Савей, сина на Вихрий; а юдовите мъже се привързаха към царя си, от Йордан до Ерусалим. (2 Царе 20:2)

Тук има пример за небогоугодно заробване (прилепям=*dabaq* # 1692, *ibid*) на лидер, противно на Божията воля; израилтяните отхвърлиха помазания от Бога цар. Плодът от това беше не само пропускане на Божието най-добро, но също така те се намериха противни на Бога.

Действията на човека във власт, засягат тези под тази власт

Когато цар Асуир дойде под влиянието на Аман, имаше духовно въздействие върху хората от неговото царство. Когато главата бъде въввлечена в зло, има пуснат дух на объркване, който засягат тези, които са под това водачество и те не са сигурни какво да правят или какво да мислят. Те може би изобщо не забелязват съзнателно какво става в ума на техния лидер, но въпреки това те са повлияни.

Разпоредбата се издаде в крепостта Суса. И царят и Аман седнаха да пируват, а градът Суса се смути. (Естир 3:15б)

Съответно, когато царят се покая или който и да било лидер си възвърне здравият разум или богоугодното поведение, хората ще се чувстват привдигнати и ще се радват.

А Мардохей излезе от присъствието на царя в царско облекло от син и бял памук и с голяма златна корона, и с наметало от висон и пурпур. А градът

Суса ликуваше и се веселеше. И юдеите имаха светлина и веселие, и радост, и почест. (Естир 8:15-16)

Когато личност, която е богоугодна бъде издигната и царя се върне към святостта, градът се радва и е щастлив, няма повече смущение или объркване. Забележете, че целият град беше благословен и се зарадва двойно, с радост и веселие. В същото време Божиите люде в същия град вероятно бяха много по-благословени, четворкратно получавайки светлина, веселие, радост и почит.

Какво предизвика промяната? В предишният пример човекът, с духовната власт беше под влиянието и съдействаше на злото. Докато в последния случай царят беше възвърнат под богоугодното влияние и доведе обратно народа си под Божиите благословения.

Подчинявайте се на онези, които ви ръководят, и се покорявайте, защото те бдят за вашите души като такива, които ще отговарят; за да правят това с радост, а не с въздишане, защото да го правят с въздишане не е полезно за вас. (Евреи 13:17)

Морала на пастора засяга събранието

Неотдавна говорих с човек, който спомена за близка, която той описа като „най-страхотният човек на света, но откакто се развела спяла със всички мъже, с които се срещала. И най-лошото е че нейните дъщери са изложени на този пример.”

Аз коментирах, „Да, и малко вероятно е децата ѝ да са способни да проявят по-висок морален стандарт, от този който е установен от майка им.”

Бях поразен от мисълта във връзка с настоящия разглеждан въпрос, че духовните деца на пастора, т.е. неговото събрание, обикновено не надминават неговите морални стандарти.

Също така, когато човек в позицията на духовна власт се отклони от истината на Писанието, той отваря вратата за неговото стадо да бъде изложено на същия тип грешки, който той допуска. Ако той се проваля в една определена област на грях, тези които го следват също са уязвими в тази същата слабост или грях. Това може да се дължи на душевната връзка, която може да бъде формирана между енорияш и пастор или на форма на идолопоклонство.

Действията говорят по-силно от думите; особено в случаите когато си пастор. Света не се интересува да чуе нашата теология; те искат да видят нашия плод!

Когато един пастор наруши брачните си обети и се разведе със съпругата си, очаквайте да видите вихрушка от разводи в това събрание. Недостиг на вяра за браковете се разпростира сред събранието; след това дух на развод се разнася. Пасторът най-малко учи чрез действията си, че тази заповед на Господа е излязла от употреба, че не е толкова важна колкото се е смятала в миналото. По този начин врата е отворена за овцете да следват своя овчар в същата форма на грях. Аз разпознах, че греха не е *непростимия* грях, но много по-често е *неизповядания* грях. Вероятно това е причината поради която повечето жени не искат да приемат, че изборът им на съпруг е било грешка за да не би това да по

някакъв начин да изисква от тях да се върнат при предишния си съпруг от когото те може да продължават да се страхуват или мразят или който може би ги осъжда. Разводът, когото Бог мрази, е необходимо да бъде изповядан също както всеки друг грях.

Ако един пастор таи неправилни отношения, погрешни вярвания, покварени схващания или изопачени доктрини, заблудите на тези духове могат да се прехвърлят върху цялото събрание. Напомня ни се за предупреждението на Езекиил относно опасностите от обвързването с фалшиви пастири:

Сине човешки, пророкувай против израилевите пастири, пророкувай и им кажи: Така казва Господ БОГ на пастирите: Горко на израилевите пастири, които пасат себе си! Не трябва ли пастирите да пасат стадото? Вие ядете тлъстината, обличате се с вълната и колите угоените, но не пасете стадата. Не подкрепихте немощната и не изцелихте болната, и не превързахте ранената, и не върнахте заблудената, и не потърсихте изгубената; а със сила властвахте над тях и с жестокост. (Езекиил 34:2-4)

Днес в много църкви има липса на това да се проповядва словото на Бога. Това обикновено е в резултат на малодушие от страна на пасторите и поради страх от отхвърляне, страх от неуспех, страх да загубят престижа си, страх да не загубят членовете си.

Вярата на пастира ограничава събранието

Открих една друга изненадваща истина: вярата на събранието очевидно не може да надхвърли вярата на този, който е в духовна власт над тях. Ето защо Павел насърчава приятелството между хора с еднакви възгледи. Ако сте в църква, която не вярва в изцелението или освобождението, вие няма да съберете много вяра за тези облаги, въпреки че може интелектуално да вярвате напълно в тях. На пример, преди години в нашата църква имахме трима мъже, които вярваха в Бог за изцелението на техните хернии. Тяхната вяра беше разпалена от части от свидетелството на един скептик, който беше изцелен.

Един мъж, на име Джак на когото аз послужих преди повече от двадесет и пет години беше заплануван за операция от двойна херния. Седмицата преди операцията неговите приятели го принудили да присъства на служба, на която се молех за болните. Той излезе напред за молитва за своята херния, но както по-късно разказа „било е на шега, не е очаквал нещо да се случи“. Той бил много изненадан когато цялата болка изчезнала и на следващият ден отишъл на преглед. Лекарят му казал: „Ти нямаш никакви хернии!“

Той бил такъв скептик, че отишъл при друг лекар и платил още веднъж да му направят пълни изследвания, които също показали че той вече няма нито едната от двете хернии. Той дойде отново на следващата седмица на събранието където проповядвах и свидетелства: „Аз дойдох тук миналата седмица като един скептик и продължавам да съм, но двама различни лекари ми казаха, че двете хернии, за които се молехме миналата седмица вече не съществуват.“

Тримата мъже от нашето сдружение започнаха да посещават една местна харизматична църква в неделите. Пасторът на тази църква развил херния и бил

опериран за да бъде направена корекцията. В рамките на шест месеца всеки един тези трима мъже също беше опериран от херния. Тези мъже със сигурност не са съгрешили, но очевидно този, който постави себе си под духовна власт не може да събере повече вяра, от тази която има човекът, на когото ние сме подчинили себе си.

Ние сме виждали много сериозни видове проблеми, които се развиват сред хора които насочихме към една местна църква, която преди беше харизматична в своята ориентация, но откакто започна да сменя пасторите си и стана всъщност антихаризматична в своята теология. Тази църква преживя епидемия от различни видове рак след като загуби пастор поради рак. После след като пастор се самоуби, много църковни членове бяха нападнати от депресия и самоубийствени мисли.

Човек и неговите сънародници

Позитивни връзки могат да се развият между жителите на един отделен район когато те се обединяват срещу някаква форма на заплаха срещу обществото. Гражданите на Съюзническите държави по времето на Втората Световна война са направили огромни жертви и се съюзили един с друг за да си помогнат за спечелването на победа над фашизма. Общностните организации обединяват душите за битка срещу редица злини: наркотици, престъпност и други форми на несправедливост. Тези връзки могат да доведат до трайни приятелства формирани на общи определения за обществено добро.

Това понякога обаче придобива много изкривени форми, когато хората се обединяват за да нарушават Божиите закони, като банди, самоволни организации или шайки. Има една невероятна скрита сила в обединените души, независимо дали за да донесе живот или смърт на обществото.

Небогоугодни душевни връзки

Душевните връзки обикновено съществуват сред култовите организации. Свързването на хората обикновено става чрез умствен контрол във взаимна преданост към култовия лидер или на култовите вярвания и доктрини, такива като расистката доктрина за господството на бялата раса или сатанински вярвания.

За нещастие както виждаме противно на богоугодните връзки, някои душевни връзки са небогоугодни, неестествени и зли. Негативната душевна връзка е тънка (едва доловима) и също като рака, се разраства бавно, незабележимо. Ако ти никога не се поглеждаш в огледало, ти няма да откриеш мръсното петно върху лицето ти. Съвършеният закон на свободата е Божието Слово, огледалото чрез което да откриеш петната, нуждаещи се от корекция.

Сатана, чрез дух на антихрист винаги ревностно търси да привлече при себе си човешки души, чрез егоцентрични личности, култове и окултизъм. Човек буквално може да продаде душата си чрез съзнателен обет към сатанинска религия или нейните представители. Факта, че човек може да не вярва напълно в съществуването на Сатана и сила не го предпазва от това да обвърже душата си с дявола, чрез небогоугодни духовни дейности. Няма сиви области на

непосвещение. Човекът беше създаден да бъде във взаимоотношение с невидимото, духовното и трябва да вземе съзнателно решение да свърже душата си с Христос. Това е най-основната добра душевна връзка и по всички стандарти най-великата от всички.

Чародейство

Нечестивата душевна връзка всъщност е форма на чародейство. Чародейството е духовно. То може да бъде дефинирано като *манипулация, контрол или влияние* от страна на друг човек. Например ако аз упражнявам чародейство над вас, аз ще се опитвам да ви накарам да вършите моята воля чрез сила, която не е Святия Дух. Силата, която участва вместо него в най-добрия случай е форма на психическа (медиумна) или душевна сила и в най-лошия случай сатанинска или демонична. Сатана е авторът на робствата и обича да гледа хората утеснени, мъчени, безпомощни или безнадеждни. Това е неуловимата форма на чародейство или контрол упражняван от един човек спрямо друг човек.

Съзнателно чародейство

Явното чародейство включва съзнателно осъзнаване на това, което се върши и източника на тази сила не е Бог, с други думи, практикуващ окулт. Този, се занимава с това или самият той е магьосник или използва помощта на действащ магьосник да изрече клетвата или проклинането, върху трети човек.

При изричането на такива клетви магьосникът може да използва лични вещи такива като коса или дреха за да направи магията си. Клетвите имат различни последици: личността може да загуби съня си, да се чувства измъчван, неспособен да има финансов успех (пропуска, напуска служби и т.н.), не може да си намери приятели, отчуждава се от старите си приятели, не може да намери мир докато не се върне обратно при хората, които е напуснал. Такива клетви могат да имат следната формулировка: „Върни Джо обратно при мен: не му позволявай да бъде щастлив с никой друг! Не му позволявай да има каквото и да било удовлетворение докато не се върне. Накарай го да се върне! Създавай му неприятности докато не се ожени за мен!”

Една от най-често срещаните характеристики на чародейството е нейното обезсилване на мъжете. Чародейството по традиция е матриархално. Жената носи панталоните; ролята на мъжа е или абдикирана, или узурпирана, в резултат на неговото обезсилване.

Несъзнателно чародейство

Човекът, който просто се моли неправилно навярно казва абсолютно същите неща, но не забелязва, че тя или той практикува *несъзнателно чародейство*, не осъзнава че бива използвана силата на сатана. Човекът може дори да не вярва нито в сатана, нито в чародейството, силата обаче си остава същата. Няма такова нещо като „бяло магьосничество”, има само магьосничество. Въпреки това, молитва изречена поради жажда за отмъщение или контрол може да създаде източник на безпокойство спрямо другия човек. Ако съществува душевна връзка между двамата, тази несъзнателна форма на контрол или чародейство упражнявана от единия ще продължи да потиска другия.

Всяка молитва бива чута, въпросът е *от кого?* Бог не зачита молитви на отмъщение или манипулация – но ние твърдо вярваме, че сатана ги зачита. Вярващ, който се моли в погрешния дух може да навреди на друг с неуволимо угнетяване. Изключително важно е да внимаваме за нашите молитви като се молим според Божията воля. Бог го е направил пределно ясно, че на нас ни е позволено да изливаме оплакванията си пред Него, но ние трябва да изчистим себе си от непростителност, негодувание и огорчение. Един добър начин да се молите относно този, който ви е засегнал е:

„Господи Исусе, прощавам техните действия. Моля те приближи ги при себе си. Ако те откажат да откликнат на Твоя Дух, тогава аз позволявам да преживеят последиците от техните собствени заблуди, с надежда че те може отново да се върнат при тебе.”

Амин.

Учениците не са по-горни от Учителя си, нито слугата е над Господаря си.

(Матей 10:24)

А на какво да оприлича това поколение? То прилича на деца, които седят по пазарите и викат на другарите си, като им казват: Свирихте ви, и не играхте; пяхме ви жални песни, и не жалеехте. Защото дойде Йоан, който нито ядеше, нито пиеше, и казват: Има демон. Дойде Човешкият Син, който яде и пие, и казват: Ето човек лаком и винопиец, приятел на бирниците и на грешниците! Но пак, мъдростта се оправдава от делата си. (Матей 11:16-19)

Това, което трябва да се вземе под внимание е не дали постим или ядем, скърбим или танцуваме, но дали човека следва заповедите на лидерите. Въпросът тук всъщност е контрол.

Ние сме склонни да бъдем най-уязвими от хората, които са най-близо до нас. Ние дори рядко се поддаваме на умелото влияние на един непознат. Ключът за избягване на такива робства е да знаем истината за душевните връзки и по този начин ще бъдем предупредени, и ще вземем мерки предварително, така че да сме в състояние с готовност да устоим.

Чародейството може да действа по един от двата начина: чрез агресия или мощно изискване за подчинение на нечия воля; чрез непрекъснати изявления на слабост и нужда, създават покорност поради вина. Всеки ден, небогоугодни „връзки ” могат да се прикачат към нечия душа.

Контролиращите хора са много егоистични и искат техните нужди да бъдат посрещнати. Това е противоположно на християнина, който служи както Исус, Който дойде не за да Му служат, но да служи.

Но Исус ги повика и им каза: Вие знаете, че онези, които се считат за владетели на народите, господаруват над тях и големците им властват над тях. Но между вас не е така; а който иска да стане велик между вас, нека ви бъде служител; и който иска да бъде пръв между вас, нека бъде слуга на всичките. (Марк 10:42-44)

Този, който се опитва да контролира вас или другите около него обикновено самият той е подтикван от някакъв вид страх, често това е страх от отхвърляне. Този страх често се корени в изоставяне на нещо преживяно в детството. Така че целта на този, който ви оскърбява е да упражнява контрол върху неговите обстоятелства, така че никой повече да не може да го нарани или отхвърли отново.

Нуждата от любов и приемане е твърде голяма за да може някой да я запълни. Тъй като това често е празнота или нужда, кореняща се в изоставяне в детството¹, тя може да бъде запълнена само от любовта на земния баща или разтворена чрез свръхестественото служение на Духа чрез любящо поднесено освобождение.

1. Обикновено това е в резултат поради липсващ баща или родител, виж *Освобождение на деца и тийнейджъри*, от същия автор.

Въпреки че човекът, който контролира може да претендира, че е християнин, тя или той не са се предали напълно на Святия Дух. Святият Дух не принуждава; Той те води нежно и любящо, следвайки модела очертан от добрия Пастир.

Родителите може да се опитват да манипулират семейните си деца да прекарват празниците с тях и например ако дъщерята трябва да каже на майка си, че ще ходят за Рождество при родителите на мъжа ѝ, реакцията може да бъде твърде емоционална със сълзи и възклицания като: „Ти вече не ни обичаш”. Друга реакция може да бъде гняв, който да хване младоженците неподготвени. Това дори може да включва наричане с имена или заплахи, скрити или явно изречени.

Смърт и живот има в силата на езика... (Притчи 18:21а)

Думите могат да наранят, дори когато сме възрастни. Прикритите или неприкритите заплахи нараняват. „Ако не си дойдеш за Рождество, не си прави труда да си идваш по-късно.” „Ако не си дойдеш за Деня на благодарността, ти вече не си мой син или дъщеря”. „ Не очаквай да ти помагам с таксите за колежа”. „ Ако не уважавах семейството си, никога няма да успееш”.

Устата му са по-гладки от масло, но в сърцето му има война; думите му са по-меки от маслинено масло, но са голи мечове. (Псалм 55:21)

Друга хитра тактика е „мълчалива обработка”; да спреш да говориш с човека, който се е провинил, да скъсаш всякакъв вид комуникации с него. Това е небогоугодно и нараняващо. Предишният пример за пръчките на Яков илюстрира как биват формирани душевните обвързвания. Една единствена нишка от връзката няма да те предпази от отделяне, но ако ти позволиш на някой да те върже с дванадесет нишки, ти ще бъдеш вързан точно толкова колкото да бъдеш вързан с дванадесеторно въже.

Когато осъзнаете, че има прикачени „връзки ”към нещо, което някой ви предлага да ви подари или да направи за вас, това трябва да предизвика незабавна проверка. Ключът за поддържане на свобода е да се предпазите от първата нишка, колкото по-рано разпознаете, че това е „нишка”, дори ако само съвсем слабо ограничава свободата ти. Има един подходящ принцип в Писанията относно духовното воюване, който обичам да цитирам:

Смирете се пред Господа, и Той ще ви възвиси. (Яков 4:10)

Много от нас ще се чувстват неспособни да се изправим срещу напълно развит лъв в неговата сила, но се чувстваме способни да се справим с едно малко лъвче. Ние можем да малките лъвчета или да им избием зъбите: Днес ние можем да премахнем зъбите, които могат по-късно да ни изядат, като се справим предварително с тях.

Принципът е този: **водете битката с вашите врагове докато те все още са малки**; не оставяйте враговете ви да пораснат. Не им позволявайте да станат силно укрепени.

Това е особено вярно относно небогоугодните душевни връзки. Ако започнете да чувствате, че има нещо нездравословно в определено взаимоотношение, поразете го още в зародиш! Оттеглете се, изтеглете се на безопасно място и се прегрупирайте. Докато сте въввлечени в контролиращи взаимоотношения, много е трудно дори да имате правилно виждане относно своята ситуация.

Християнско чародейство и християнски душевни връзки

Може би ще трябва да внеса малко пояснения тъй като термините изглеждат противоречат. За нещастие, това е реалността. Има форма на чародейство, което съществува в църквите. Много църкви имат едно семейство или един човек, който води парада, който дърпа конците. Това може да бъде най-богатия човек в църквата или най-големия дарител, който казва: „Ще купя на църквата нов орган, *но* ние трябва да имаме нов ръководител на хвалението, *най-напред!*” „Ще купя новия килим, *но* той трябва да бъде *син!*”

Тези изисквания може да изглеждат относително маловажни, но тази личност узурпира правото на пастора или на църковния съвет да гласуват под такива разходи. Това са само явни примери за контрол. Много по-често контрола е много неуловим, бивайки изразяван само като мнение: „Аз не мисля, че брат Джон е способен да се справи с отговорностите на един дякон.” Това мнение обаче тежи, тъй като е на един, който е главния финансов спонсор на църквата и носи скритата заплаха „Вземете мнението ми под внимание иначе рискувате да загубите моята подкрепа.”

След като веднъж започне такъв контрол или се позволи да съществува, независимо дали от църквата или пастора, Бог вече не е в контрол на тази църква, но тя се контролира от личността, която упражнява влияние. По този начин, пастора и членовете на църквата влизат под душевното робство на този богат член.

Други душевни връзки могат да се развият в църква или група, когато един от членовете изглежда по-духовен от другите. Ако няма внимателно разпознаване пророческата „дарба” на този човек, може да се превърне в мощен източник на контрол и манипулация.

Напоследък видяхме някои такива в християнския контекст да злоупотребяват и контролират тези, които са под тях, както е при Джим Джоунс от Джоунстаун, Дейвид Кореш извън Вако (Waco), и най-последната трагедия включваща самоубийствата в Небесната Порта. Тези последни примери пасторите, които са

участвали очевидно са действали с фалшиво помазание или демонично помазание, с което са държали хората под своето обаяние.

Джим Джоунс започна с едно мощно помазание от Бога върху неговия живот. Един приятел пастор ми каза, че в първите дни на своето служение Джоунс е провеждал изцелителни служби в своята църква. По едно време той отишъл до една жена, която имала огромен лилав раков израстък на своята буза и той поставил носната ѝ кърпичка върху този израстък и израстъкът изчезнал в кърпичката. За нещастие, способността да вършиш чудеса не попречва на личности посредством непревильна употреба на своя дар да контролират живота на другите. Такова подмолно чародейство със сигурност е „беззаконие“ в Божиите очи.

Не всеки, който Ми казва: Господи! Господи! — ще влезе в небесното царство, а който върши волята на Моя Отец, който е на небесата. В онзи ден мнозина ще Ми кажат: Господи! Господи! Не в Твоето ли Име пророкувахме, не в Твоето ли Име демони изгонвахме, и не в Твоето ли Име направихме много чудеса? — но тогава ще им заявя: Аз никога не съм ви познавал, махнете се от Мен вие, които вършите беззаконие! (Матей 7:21-23)

Опит за контрол чрез пророчество

Друг пример на опит за контрол, който съм срещал лично, е във връзка с пророчество. Към края на едно огромно харизматично събиране в началото на седемдесетте години, един човек, когото не познавам по име, дойде при мен и обяви с огромно възмущение: „Съпругата ми получи пророчество по време на тази вечерното събрание. Годпод ѝ казал, че ако ти и аз работим заедно в бизнеса с книги, Той ще ни благослови с невероятен успех! Какво ще кажеш?“, задъхан от възмущение попита той.

Трябва да отбележа, че по това време аз вече бях в бизнеса с книги, а той не беше.

Аз отговорих без заобикалки: „Братко, в мен това не е засвидетелствано ... поради три причини! На първо място: ако това беше действително пророчество, тогава защо съпругата ти не го каже публично и нека тялото да отсъди, както ни учи Писанието, *(Нека от пророците двама или трима да говорят, а другите да отсъждат. 1 Коринтяни 14:29)*. Второ, тъй като аз вече съм в този бизнес, много по-логично щеше да бъде ако Господ беше говорил на мен да те взема като партньор. Трето, аз нямам абсолютно никакво съгласие в духа си с пророчеството. Аз вярвам, че ако наистина Бог е изговорил това послание чрез жена ти, тогава Той ще приготви съгласие или приемственост в моето сърце да приема Неговото послание. Докато не получа такава, аз ще приема, че това не е от Него”.

Няма нужда да казвам, че младият човек не се съгласи с моята преценка и започна да заплашва и да ругае.

Аз не вярвам, че задължително е било демонично вдъхновено послание. Има три възможни източника на пророчество: Светият Дух, зъл дух или заблуден човешки дух. Предполагам, че това беше просто плод на желанието на жената

да бъдат в християнски бизнес и служение. Това дойде по-скоро от умът ѝ, отколкото от Святия Дух, най-малко поради причините, които изброи по-горе.

Пророчеството лесно може да бъде употребено неправилно за да постави някого в робство на „пророка“. Истинският пророк на Бога се стреми да попречи на хората да бъдат зависими от него (Деяния 14:14).

Повечето християни са толкова гладни да чуят истинско слово от Бога, че те ще след пророци желаяйки да чуят лично слово. Има някои служения, които са изградени върху практиката на даване лично пророчество.

Въпреки че това безспорно е вярно, че Бог в определени случаи, говори думи на наставление на отделни хора, в повечето случаи такава търсене е неправилно насочено и вероятно в някои случаи, отразява мързел или нежелание да се положат необходимите усилия лично да се потърси Бог. Подобно търсене има егоистична мотивация, което прибавено към очакването за получаване на лична насока, прави чуващия изключително уязвим спрямо злоупотреба с пророчество, контрол и душевна връзка с „пророка“.

Друга форма на самоиздигане, което води до душевни връзки на контрол и зависимост, често се среща сред лидерите на култове, малки църкви (и за нещастие, дори в някои големи) е да имат най-последното уникално „откровение“. Бог разбира се дава откровения в Своето Слово, на Своите люде, на Своите слуги и на Своите учители. Тези откровения обаче също могат да бъдат потвърдени или проверени от всеки вярващ просто като ги сравни с Писанието.

И това да знаете преди всичко, че никое пророчество в Писанието не става от собствено разяснение... (2 Петрово 1:20)

Неспокойните личности, които непрекъснато чувстват нуждата да знаят бъдещето и по този начин много често създават вредни душевни връзки с предсказатели или пророци.

Както видяхме, Бог е планирал човек да преживее единство не само със самия Него, но също така със неговия ближен, така че да можем да се радваме на Неговите благословения и така че света да разпознае Неговото действие.

...да бъдат всички едно; както Ти, Отче, си в Мен и аз в Теб, така и те да бъдат в нас (едно), за да повярва светът, че Ти си Ме пратил. (Йоан 17:21)

Обаче, е случаят с всички Божии планове, сатана внася своите собствени изопачения и имитации, които да разпръсква, опитвайки се не само да увреди душите ни, но също така да навреди другите с леко вълнуващ се ефект.

В следващата глава ще видим как тези имитации могат да навлязат в живота ни.

Следващата таблица нагледно представя произтичащите резултати от здравословните и нездравословни душевни връзки.

БОГОУГОДНО ОБВЪРЗВАНЕ, ДУШЕВНИ ВРЪЗКИ		ВРЕДНИ, РАЗРУШИТЕЛНИ ДУШЕВНИ ВРЪЗКИ
1. Връзките на брака: са причината мъжът и жената да станат едно тяло и правилно да се подчият един на друг в едно обвързване за цял живот.	БРАК	1. Изневяра: причинява съединяване на душата на неверния съпруг или съпруга с друг; упражняване на нездравословен контрол на единия от партньорите върху другия или чрез агресивно доминиране или разграничаваща слабост. Доказва се чрез разделяне и развод.
2. Връзките на семейството: обикновено се характеризират с любящи взаимоотношения, отворено общуване и простителност, с правилно обичани и дисциплинирани деца.	СЕМЕЙСТВО	2. Отчуждаване от привързаност чрез упражняване на прекалено много контрол от страна на родител или дете; доказано чрез осакатяване на бъдещите взаимоотношения на детето като вързастен.
3. Връзките на приятелството: характеризират се с взаимна любов, уважение и доверие.	ПРИЯТЕЛСТВО	3. Оскърбяване от друг дължащо се на ревност или непрекъснати изискващи нужди; неконтролируема нужда да бъдеш в контрол на живота на другия. Може да се види в наранени чувства и наскърбени души.
4. Връзки на правилно подчиняване обикновено, към някой които е поставен в богоугоден авторитет, като лидер, цар, старейшина, пастор, началник.	ВЛАСТ	4. Пълно подчинение на лидери, които или проявяват небогоугодна мъдрост или изискват небогоугодна преданост, карайки подчинения да прекъсне верността си към Бог. Доказано чрез загуба на духовната свобода и провал в личния живот.

<p>5. Връзки на любов към вярващите приятели се характеризират с любов един към друг, сърце на слуга, доброта, толерантност и честност.</p>	<p>ОБЩЕНИЕ В ТЯЛОТО</p>	<p>5. Неспособност за сближаване с един личен Бог поради разколи, плътски партизанства, духовни доктрини и толериране на „грех в лагера”. Доказана чрез фарисейска правда.</p>
<p>6. Връзки на любов и служене на Бога се характеризират с любов, радост, мир, правда и свободата, която приема зависимост от Бог вместо зависимост от човек, даващо възможност и на плода и на дарбите на Духа да свободно да царуват.</p>	<p>ОБЩЕНИЕ С БОГ</p>	<p>6. Характеризира се с робство на сатанински практики, култове и окултизъм. Доказва се чрез объркване, неспособност да се концентрира или да запомня Писанието и неспособност да проявява самоконтрол.</p>

Глава трета - РАЗВИВАНЕ НА ВРЕДНИ ДУШЕВНИ ВРЪЗКИ ЧРЕЗ РЕШЕНИЯТА, КОИТО ВЗЕМАМЕ

Обвързани (вързани) служители

Колко на брой робства такива като душевните връзки могат да бъдат формирани? Помислете за това как хората от ранната история на нашата страна (Америка – бел. прев.) са ставали крепостни роби. Те са могли да избират дали да дойдат тук като крепостни роби, за да изплатят своите дългове. Така те са били продавани в робство като роби или просто са били бедни хора, които са продавали себе си в робство за да заплатят цената за преминаването към новия свят. [1]

Някои всъщност са били престъпници, които са били хвърляни в затвора заради дела извършени срещу обществото и са приели възможността за идване в Америка като крепостни роби и да отработят присъдата.

Някои са били мъже твърде бедни или в големи дългове, много често са били от затвори за длъжници, които продават себе си или семействата си в доброволно робство, за да избягат от Англия и дълговете, които не могат да платят. Спомнете си думите на песента: „Имахме дълг, който не можехме да платим: Но Той дойде и плати дълг, който не дължеше!”

Разбира се, когато се споменават думите робство или робия, ние обикновено веднага се сещаме за роби доведени от Африка, които да работят в Южните Щати. Но тези хора са били първоначално заловени и продадени в робство от вражески племена. Така че те буквално са били военнопленници, докато при крепостните роби обикновено са били дадени (да чиракуват с договор) при техните господари в резултат на техните собствени решения.

Исус *дойде да освободи пленниците*. Кои бяха пленниците? Почти всички в тази страна (Америка) обикновено ще си помислят за черните роби работещи на памучните полета ... **ние** сме (тези, които са пленниците), робите които са се съгласили да продадат себе си в робство поради невежество.

Как се оформят негативните душевни робства?

Робството се оформя в ситуации, които не са открити и явни както вземането в робство и договореното робство, чрез споразумяване между две страни или дори със самия себе си. Невежеството позволява да се формират много нездравословни душевни връзки.

Затова Моят народ е откаран в плен — от липса на знание. И почитаните им мъже умират от глад и множеството им съхне от жажда. (Исая 5:13)

Народът Ми загива от липса на знание... (Осия 4:6а)

Исус снабди Своите последователи със екзосия (легална власт) и дунамис (позволяваща, упълномощаваща сила) за да изпълнят Неговата воля. Властта и силата обаче трябва да бъдат взети и двете, и да бъдат употребени или няма да имат ефект, точно както кръвта на пасхалното агне трябваше да се постави на стълбовете на вратата или то нямаше да представлява защита срещу Ангела на Смъртта.

Исус илюстрира Своята воля в Словото относно душите на Неговите хора, че трябва да бъдат свободни: като Самият Той освобождаваше души, и възстановяваше и ума, и душата чрез освобождение:

Тогавя Исус ходеше по цяла Галилея и поучаваше в синагогите им, и проповядваше благовестието на царството, като изцеляваше всякаква болест и всякаква немощ сред народа. И се разнесе слух за Него по цяла Сирия; и довеждаха при Него всички болни, страдащи от разни болести и мъки, обладани от демони, епилептици и парализирани; и ги изцели. (Матей 4:23-24)

Споразумение между две страни

Ще ходят ли двама заедно, ако не се съгласят?(Амос 3:3)

Съгласието е в сърцевината на всяко едно взаимоотношение създадено между човешките същества; силата на съгласието лежи в човешкия избор. Най-старата и най-силна връзка възможна между две страни е тази на кръвния завет, неразделна част, от който е основното споразумение между страните относно условията на тяхното споразумение. Заветите са основата на взаимоотношенията вътре в свръхестествените царства също. Сатана се опитва да копира Божиите методи винаги, когато е възможно, и неговите последователи, такива като магьосниците, са в завет с него. От тук произлиза термина в магьосничеството „сборище на вещици” (на английски език „завет” е „covenant”, и от там „coven” - „сборище на вещици” – бел. прев.)

Новият Завет ни учи да отбягваме злото и да страним от тези, които го носят.

Не се впрягайте с невярващите; защото, какво общо имат правдата и беззаконието? Или какво общение има светлината с тъмнината? (2 Коринтяни 6:14)

Ако си позволим да се обвържем с този, за когото знаем, че е въввлечен в грях, ние ставаме съучастници на техния грях, и злите духове вътре в тях лесно могат да преминат в нас. Това е така независимо дали това е гняв, непокаян човек или някой предал се на поквара като по-горе споменатите. Въпреки че може да влезем в такива взаимоотношения надявайки се да помогнем на този човек, да ги привдигнем чрез нашето свидетелстване, обикновено се получава точно обратното. Теглителната сила на техния грях ни сломява и ние отслабваме, откривайки, че нашите собствени стандарти са се снишили. В Писанието ни е заповядано да избягваме свързване със зли другари или тези, от които можем да се научим на грях или лоши навици. В Стария Завет, Бог често премахваше цели общества от хора, които бяха покварени или осквернени от грях, за да не би техните души да станат примка.

Не се сприятелявай с гневлив човек и не ходи с избухлив човек, за да не научиш пътеките му и да поставиш примка за душата си. (Притчи 22:24-25)

Бъдете трезви, бъдете бдителни, защото вашият противник, дяволът, обикаля като ревящ лъв и търси кого да погълне. (1 Петрово 5:8)

Пазенето на тайна изгражда душевни връзки

Дяволът, както паякът, търси да впримчи жертвите си в капана на греха така че да може лесно да ги погълне. Един от най-коварните начини за създаване на робство е чрез установяване на задължение за пазене на тайна. „Не казвай на никого това, което ще ти кажа.” По този начин ти и този човек сте свързани в несвята връзка на клюка и тъмнина, и вие споделяте неговата вина, което е причината Исус да ни предупреждава в Писанията:

Но говорят ви да бъде: да, да; не, не; а каквото е повече от това, е от лукавия. (Матей 5:37)

Затова, каквото сте говорили в тъмно, ще се чуе на светло; и каквото сте казали на ухо във вътрешните стаи, ще се разгласи от покрива. (Лука 12:3)

Предписанието в петата глава на Яков изисква открита изповед пред доверени старейци. Ако вие ме помолите да не разкривам, че сте убили някого и аз продължа да пазя вашата тайна, аз се съюзявам с вас, не само юридически като съучастник, но аз също така духовно споделям твоята вина.

И нямайте нищо общо с безплодните дела на тъмнината, а по-добре ги избличавайте, защото е срамно дори да се говори за това, което те скришно вършат. (Ефесяни 5:11-12)

Други извършват грях, които изисква партньор или сътрудник, и това включва поддържане на тайна. Това създава допълнителен страх от разобличаване. В тази категория влизат членовете на банда, обрала банка или извършила друг вид престъпление.

Безбожният ще бъде уловен от своите си беззакония и ще бъде държан с въжетата на своя грях. (Притчи 5:22)

Душевни връзки създадени в затворени или тайни организации

Всяко нещо, което е тайно е дело на потайност или тъмнина и трябва да бъде отречено, например членуването в какъвто и да било вид тайна общност, бе значение колко безвредно или невинно подобно участие може да изглежда. Човек трябва да разчупи връзките с подобни организации като Момчетата Скаути, които имат тайни клетви, и форми на индианско магьосничество в по-горните нива. Подобни организации са Индиански Водачи, всички колежански сдружения или женски колежански клубове с тайни ритуали при приемането, и всички подобни организации въпреки уважението е възможно да са част от специфична общност като Масонство, Демолай, ПЕО, Източна Звезда, Розенкройцерство, Рицарите на Колумб или всякакви други братски или тайни общества.

Един тест за неподходяща душевна връзка с организация или с нейните членове е дали от вас се изисква да пазите тайна клетва, и на вас не ви се ще, или не можете да разкриете условията на клетвата на брат или сестра в Христа, или дори на служител.

Отказът да разкриете тайната и да я изложите на светлината на деня, и да скъсате с нея, е мълчаливо решение да останете в робство на организацията или личността, чиято тайна е се поддържа.

Душевни връзки могат да бъдат формирани и с отворени организации

Човек също така трябва да разчупи душевните връзки с църкви, компании (фирми) или която и да било организация, която е пречела на човека да върви с Бога. Човек често е насърчаван да „вложи сърцето и душата си“ в дадена дейност. Пазете се от сантиментални връзки с каквото и да било. В действителност, душевните връзки формирани между хората в тези организации и техните изисквания върху вашето време често засягат посвещението ви към Бога.

Легализмът и традициите могат бързо да угасят Духа. Въпреки че може би чувстваме, че нашето присъствие в дадена организация ще има положителен ефект за Исус, ние трябва да бъдем свободни да се оттеглим, ако почувстваме духовна сухота или тежест да се настанява върху сърцето ни. Точно както Скинията в пустинята беше преносима и беше премествана, когато и където отиваше Божието присъствие, така трябва вярващия да остане достатъчно необвързан с другите в църквата, така че да може да се присъедини към други общности, ако Бог го води така.

Съгласие чрез сексуални робства

„Изгубих сърцето си по нея!“ „Дадох й сърцето си!“ „Живота ми се крепи на нея!“ „Тя открадна сърцето ми!“ „Тя е моят живот!“ Тези жалки изповеди изграждат нездравословни душевни връзки с бившата съпруга, съпруг, годеник (-ца) или сексуален партньор – любовник, особено когато завършва със прелюбодеяние, сексуални взаимоотношения без брак или хомосексуални дейности.

Вероятно най-трудните връзки за разбиране от страна на жертвата и за този откриване от страна на този, който служи са тези, които изглеждат невинни, където „нищо не се е случило“, където всъщност не е имало физически контакт, нито пък сексуален контакт. Но въпреки това са се формирали душевни връзки и робствата очевидно съществуват, базирайки се на свидетелствата на хора, въвлечени в това. Симптомите могат да бъдат идентични с тези, където е имало сексуален контакт, което може да се обясни със изявлението на Исус,

Но Аз ви казвам, че всеки, който гледа жена, за да я пожелае, вече е прелюбодействал с нея в сърцето си. (Матей 5:28)

Само едно поглеждане с грешна мотивация може да бъде много опасно, както Давид откри за своя сметка.

Порнографски душевни връзки

Порнографията може да създаде душевна връзка с обекта на похот. Например, мъж който никога не е срещал холивудска звезда като Фара Фаусет или Бо Дерек, може да има душевна връзка с образа на едната или другата. Чрез самозадоволяване, той я издига в култ (боготвори, обожава) или тя е била неговия сексуален партньор във фантазиите му. Има едно посвещаване на част от себе си на обекта на похот.

Бог гледа много сурово на сексуалните грехове:

А колкото за страхливите, невярващите, нечистите, убийците, блудниците, чародеите, идолопоклонниците и всичките лъжци, техният дял ще бъде в езерото, което гори с огън и сяра. Това е втората смърт. (Откровение 21:8)

Сексуалните душевни връзки често се изграждат, когато един мъж гледа гърдите на жена или на интимните ѝ части, гледайки голотата ѝ. Грехът влиза чрез портата на очите, гледайки я ... и завършва с похот! Същото нещо може да се случи на жена, която гледа голотата на мъж или позволи на мислите ѝ да се въртят необуздано около него. Потвърждение на концепцията, че гледането с похот води до душевна връзка се намира в Писанието.

И Сихем, синът на евееца Емор, местния владетел, като я видя, взе я, лежа с нея и я изнасили. И душата му се привърза към Якововата дъщеря Дина и обикна момичето, и говори на момичето по сърцето му. (Битие 34:2-3)

Същото се случва когато изберем взаимоотношения на прелюбодейство, тъй като в брака двамата стават едно.

Не знаете ли, че вашите тела са части на Христос? И така, да отнема ли от Христос частите Му и да ги направя части на блудница? Да не бъде! Или не знаете, че който се сношава с блудница, е едно тяло с нея? Защото Той казва: "двамата ще бъдат една плът." (1 Коринтяни 6:15-16)

Разврат и прелюбодейство

Често срещан проблем е този, на зли душевни връзки, които съществуват между бивши любовници, които не са се оженили един за друг. По определение тези личности са влезли в сексуален съюз, чрез който те са станали *една плът, извън*

завета на Бога. Те са влезли в небогоугоден съюз и завършили този зъл съюз сексуално, ставайки по този начин *една плът*, създавайки една зла душевна връзка. Проблемът на това да бъдеш „болен от любов” или „с разбито сърце” е реалност. Дори Шекспир е писал за такива случаи. Някои изпитват натрапчива идея (мания), връзки страст-похот-любов с обекта на тяхната обич, което може да стане изключително изтормозващо. Не е необикновено да срещнете хора, които свидетелстват, че умовете им са измъчвани, и че те са неспособни да отмахнат думите или образите на техните партньори от мислите си. Психологията говори за това състояние като умствена връзка; ние гледаме на това като душевна връзка. Този феномен обикновено се изявява когато взаимоотношението е застрашено, когато единият от любовниците се опитва да скъса контакта с другия. Това не е непреодолимия импулс просто да се виждат един друг, често изпитван от влюбения когато взаимоотношенията се разпаднат или вървят на зле, но по-скоро принуждението граничещо с манията да бъдеш с този човек, въпреки че в ума си *човекът иска да бъде свободен* от другата личност. Има съюз, който се настъпва, когато две личности са сексуално съединени, както техните тела се съединяват, очевидно по същия начин и техните души се съединяват. Резултатът е един съюз, макар и временен. Обаче плодът от този съюз може да бъде относително постоянен. Например ако се появи зачеване на човек, детето ще бъде резултата; един видим, реален, за цял живот, паметен израз на съюза, който се е появил. Има също така и невидим спомен, един израз на този съюз под формата на сексуална душевна връзка, която по същия начин ще трае за цял живот или докато не бъде разпозната, нейната схватка не бъде разчупена и остатъкът ѝ изгонен. Детето е един спомен на връзка (любов), която съществува (е съществувала) между родителите, (съпругът и съпругата). Душевната връзка е спомен за греха (похотта) която съществува между съгрешилата двойка. Всеки (и детето, и душевната връзка) служат като напомнители на двойките за тяхното взаимоотношение. Богоугодните душевни връзки, които Бог е предназначил и е предвидил за брака могат да бъдат опорочени в зли душевни връзки както често се случва, когато бракът се разпада и завършва с развод. Както при повечето душевни връзки формирани поради незаконен сексуален съюз, изразяваната любов обикновено се превръща в крайна и опасна омраза, когато връзката е разбита. Това можем да го видим в историята на Тамар, която е друг пример от Писанията за душевна връзка формирана при разврат и неморалност. *А във Ветил живееше един стар пророк; и синовете му дойдоха и му разказаха всичките дела, които Божият човек беше извършил онзи ден във Ветил, и думите, които беше говорил на царя, и тях разказаха на баща си. И баща им им каза: По кой път отиде? А синовете му бяха видели по кой път отиде Божият човек, който дойде от Юда. Тогава той каза на синовете си: Оседлайте ми магарето. И те му оседлаха магарето и той се качи на него. И отиде след Божия човек и го намери седнал под един дъб, и му каза: Ти ли си Божият човек, който е дошъл от Юда? И той каза: Аз съм. Тогава той му каза: Ела с мен у дома и яж хляб. А той каза: Не мога да се върна с теб и да вляза с теб и няма да ям хляб и няма да пия вода с теб на това място... (3 Царе 13:11-16)* Тамар му изтъква, че злината от изпъждането ѝ, отхвърлянето ѝ, е по-голяма от първоначалния му грях насилвайки я в сексуален съюз. Коментарът на самото Божие Слово е

показателен в този случай. Той посочва, че произлязлата омраза на Амнон беше по-голяма от първоначалната любов, която го накара да съгреша на първо място, един ясен пример за любов превърнала се в омраза. Това състояние не рядкост в наши дни и често се наблюдава и при разводи, и при скъсване на несъпружески взаимоотношения. Фактът, че омразата съществува е показателно, че душевната връзка не е била разчупена, дори и ако взаимоотношенията са. Омразата формира свои собствени вериги, свързващи двама души. Магьосничеството винаги използва секса за да атакува и да събаря Божии мъже (и жени). Много бих искал това да не беше истина, но ние всички можем да се сетим за случаи за известни в цялата страна служители, които са били хванати в сексуални примки и скандали, които хвърлят позор върху тялото Христово. В моята стая за молитва по време на освобождение, съм имал магьосници, които са признавали използването на секс и наркотици за да примамят мъже под своя контрол. Моля се следното осъждение никога да не ни бъде казано. *Защото „заради вас се хули Божието Име между езичниците“, както е писано. (Римляни 2:24)* Ясно е, че злите духове търсят възможност да впримчат уязвими души, които могат да бъдат вкарани в клопка в ситуации подобни на тези описващи забъркване с паднали жени, за което сме предупредени в Притчи. *И ето, една жена го посрещна, облечена като блудница и с коварно сърце... С многото си увещания тя го подмами, с ласкателните си устни го отвлече. Той веднага тръгна след нея, както вол отива на клане, както безумен в окови за наказание, докато стрела пронизва дроба му, както птица бърза към примката, без да знае, че това ще ѝ струва живота. (Притчи 7:10, 21-23)* Този пасаж може да бъде разискване на първата опитност на Адам с греха или тази на мъж от нашето съвремие. Преди много години, една жена от нашата собствена молитвена група, изповяда на съпругата ми след събирането за сутрешна молитва, че е искала да ме прелъсти. „Но не беше всъщност Били този, кого исках да прелъстя; това е християнската книжарница, издателската компания и цялото свръхестествено служение на изцеление и освобождение.“ Нейната цел беше контрол чрез прелъстяване на един лидер. Но поради нейната откровеност, тя беше освободена и продължава да ходи с Господа и днес, повече от двадесет години по-късно. *А Господният слуга не бива да се кара, а трябва да бъде кротък към всички, способен да поучава, търпелив, с кротост да увещава онези, които се противопоставят, та дано Бог да им даде покаяние, за познаване на истината и да изтрезнеят, и се освободят от примката на дявола, от когото са били уловени, за да вършат неговата воля. (2 Тимотей 2:24-26)*

Сексуални перверзии

Хомосексуалността, лесбийството и другите форми на перверзия пораждат небогоугодни връзки на вина, срам и грях. Необикновени силно душевни връзки често са формирани между подобни „любовници“.

С мъжки пол да не легнеш като с жена — това е гнусота. (Левит 18:22)

Грехът и вината сплотяват Божиите врагове.

Споразумение между две страни за извършване на зъл заговор

Ирод и Пилат станаха съюзници срещу Исус:

В същия ден Пилат и Ирод се сприятелиха помежду си, защото преди враждуваха един против друг. (Лука 23:12)

Те се бяха обединили чрез съгласие в бунт срещу Бога. Те станаха свързани заедно в някакво си приятелство. Ние имаме един изрази, който описва този вид дейност: „Краставите магарета се надушват.”.

Писанието има много примери описващи Божиите врагове обединяващи се заедно срещу Неговите помазани. Помислете за враговете на Йосиф, за враговете на Давид и за враговете на Исус Христос всички, от които обединени, за да въстанат в съгласие против волята и делото на Бога. Тази обединена опозиция може да се види в няколко пасажа.

Това казаха родителите му, защото се бояха от юдеите; понеже юдеите се бяха споразумели вече помежду си да отлъчат от синагогата онзи, който би Го изповядал като Христос. (Йоан 9:22)

А Петър каза: Защо се съгласихте да изкушите Господния Дух? (Деяния 5:9а)

А главните свещеници и целият Синедрион търсеха лъжливо свидетелство против Исус, за да Го убият... (Матей 26:59)

Затова главните свещеници и фарисеите свикаха Синедриона и казаха: Какво ще правим ние? Защото този Човек върши много знамения. Ако Го оставим така, всички ще повярват в Него; и римляните ще дойдат и ще отнемат и страната ни, и народа ни. А един от тях, Каяфа, който беше първосвещеник през тази година, им каза: Вие нищо не знаете, нито съобразявате, че за нас е по-добре един човек да умре за народа, отколкото да загине целият народ. Това той не каза от себе си, а тъй като беше първосвещеник през онази година, предсказа, че Исус ще умре за народа, и не само за народа, но и за да събере в едно разпръснатите Божии деца. И така, от онзи ден те се съветваха да Го убият. (Йоан 11:47-53)

Когато човек търси, поради каквато и да била причина, да навреди на друг човек, той често се нуждае от съучастник. Ключката обединява или свързва хора заедно в общо нахвърляне срещу някой друг. Бъдете внимателни да не влизате в пакостно клюкарстване; може да се окажете вързани с душата на човек, който несправедливо търси да нарани другия.

Споразумение чрез задължение

Човек често влиза в душевни връзки на съгласяване поради заробване със задължаване, понякога представено чрез чувство на фалшива отговорност, друг път чрез подаръци или подпомагане. Внимавайте за „конците”, когато чуete изявления като:

„Ти по-добре го направи за мен сега, помни че няма още дълго да съм жив.”

„Знаеш, че брат ти (или сестра ти) би направил това за мен.”

„Ако не направиш това за мен, не знам дали сърцето ми ще издържи.“

Душевните връзки на фалшива отговорност са форма на робство на зависимост, и са основани на лъжа: „Само *ти* можеш да ме спасиш.“ „Ти си единственият човек, който може да ми помогне с моя проблем ... моето връзване, и др.“ „Никой друг не може да ми свидетелства така както *ти*.“ Тези думи може да хранят егото ни, но те просто не са истина.

Задължението може да бъде създадено от някакъв вид преференциално отношение. Например, първородния внук или внучка е избран/а като любимка и отношението към него/нея е различно в сравнение с другите внуци. Това не рядко предизвиква ревност и отхвърляне от братята и сестрите. Спомнете си Йосиф и специално подарената му дреха. Резултатът от такова отхвърляне води до дори още по-голяма зависимост от този, който показва пристрастие към детето.

Възрастните установяват своите куки, вериги или връзки на робство в тази личност като даряват един статус на привилигираност и „обичайки ги повече“, но това е *условна* любов и за това опасността от загубването на този статус си стои постоянно на заден фон. Детето е в едно нестабилно взаимоотношение и страхът е налице, защото статусът на привилигираност е някак си съмнителен, зле определен, зависещ непрекъснато от това дали дарителя е доволен или пък изисква непрекъснато да доказваш себе си, за да посрещнеш неопределения стандарт.

Подаръци

Подаръците често създават нездравословно задължение. Често такива подаръци са бижутата. Пръстените обикновено са използвани да свържат някого и често биват наречени, биват претекст или маскирани като пръстени на „приятелство“. Те обикновено са неуместни. Повечето от нас не са гледали на нещата в тази светлина, нито пък имаме навика да гледаме зъбите на харизания кон, но е нужно да бъдем бдителни относно всеки подарък, който по някакъв начин считаме за неуместен. Например, ако една омъжена жена получи като подарък дамско бельо от мъж, който не е съпругът ѝ, това определено би било неуместен подарък. Всеки получен подарък, когото получателят не би искал да бъде публично достойние, е вероятно неуместен подарък.

Обадиха ни се за помощ в един случай, който включваше лидерката на една женска молитвена група, оплакваща се от объркване и блокиране на ума. Тя също така спомена, че неведнъж е получавала скъпи подаръци от жена от нейната молитвена група. Тя и ние, най-накрая установихме, че подаръците имаха лесбийски оттенъци. Когато те всички били върната или унищожени, властта на жената над лидерката на молитвената група била разчупена.

Подаряване на големи суми пари, давани от един член на семейството на друг могат да създадат огромно робство на задължение и душевен контрол.

Подпомагане

Дори подпомагането може да създаде робство ако са прибавени връзки. Връзването може да не дойде директно като резултат от подаръка, но по-скоро

като резултат от „протегнатата ръка“ често във време на нужда. Например, когато някой плати глобата ти или гаранцията ти за да излезеш от затвора, и по този начин те задължава.

Как бихме могли тогава да разпознаем дали дадения подарък или действие е предназначено да ни създаде проблем. Има ли критерий? Разликата между постъпката от сърце и манипулиращата постъпка може да се определи чрез установяване на това дали има „задни мисли“ прикрепени към постъпката или ти се чувстваш свободен след това да „си тръгнеш“.

Родител или приятел може да представи солидни постъпки на щедрост или отново може да има прикрепени връзки. Ако има прикрепени манипулиращи изрази като тези, бъдете на щрек:

„Ще ти купя това, *ако* ...”

„Баща ти и аз ще ти купим къща, *ако* живееш до нас.”

„*Ако* ти наистина ме обичаш, ти ще ...”

„*Не казвай* на баща ти, и аз ще ти го купя.”

„Това е семейна реликва, и аз винаги съм искала ти да я имаш. *Ако* обаче няма да я използваш (да я изложиш на показ) искам си я обратно.”

„Ние ще платим за ремонтирането на дома ти, *но* нека съпругът ти не приема тази работа извън града.”

Забележете, че всички изявления по-горе са *условни* и въздействат като оказване на контрол, манипулация или доминиране върху този, който е получателят. Това в действителност е магьосничество, и поставя човека в робство на волята, желанията, изискванията или контрола на другия.

Чрез отстъпване пред такъв натиск и провал да устоиш на такъв тип контрол, човек може да стане уязвим на душевна връзка. Всъщност, **всеки път когато не бъде устояно на такъв контрол, душевната връзка нараства и става толкова силна, че става все по-трудно да бъде разчупена.**

Мойсей ни дава един чудесен пример за начините на освобождаване от връзването с този тип душевна връзка, която често се развива в семейните взаимоотношения. Той разчупи една силна душевна връзка чрез отхвърлянето и противопоставянето ѝ, и след това вземайки смело и рисковано становище срещу ѝ:

С вяра Мойсей, когато стана на възраст, отказа да се нарича син на дъщерята на фараона. (Евреи 11:24)

Това трябва да е било трудно решение за него, тъй като несъмнено той е обичал и уважавал „майка“ си и не е искал да ѝ причини болка. Но това беше необходимо за неговото собствено израстване и свобода в Бога.

Подлагане на ESP, хипноза или гадаене

Душевни връзки могат да бъдат създадени чрез позволяване човек да бъде хипнотизиран или разрешаване на някой да „практикува“ ESP или да ни

предсказват. Ние сме се сблъсквали с огромен брой жестоко измъчвани личности, които са били жертви на хипноза и още по често на ESP. Обикновено така наречената ESP всъщност е друга форма на магьосничество свързано с наркотици или просто прикритие за явно магьосничество.

Бог конструира Адам (и цялото последващо човечество) с един вграден защитен механизъм срещу демонизиране, което е силата на волята. Човек може да избере доброволно да снижи подвижния мост на своя ум, разрешавайки на някой да го хипнотизира или да практикува върху него ESP вземайки незаконни наркотици, чрез страх или просто чрез доброволно подчинение на някоя по-силна личност; въпреки това, човек има силата да откаже да позволи умът му (душата му) да бъдат смущавани. Дори и ако в миналото умът му е бил смущаван от демонично натрапване или чрез наличието на душевни връзки, Исус продължава да желае *такива пленници да бъдат свободни!*

Души свързани (-вързани) чрез клетва или обет

... и задълженията, с които е обвързала душата си, да останат в сила. (Числа 30:76)

Писанието използва тук еврейската дума „asar, aw-sar'g' ”; остарялото значение на корена „впрягам, свързвам се или събирам се, оженвам се”; с редуващи се осветяващи версии, „да завържа във всеки един смисъл – връзвам, здраво, държа, задържам, затвор (-ник), поставям в окови, свързвам.”

Ние трябва да разчупим нашите собствени душевни връзки създадени в клетви или обещания, ако осъзнаваме, че сме направили клетви или обещания, които не можем да спазим. Въпросът за клетвите е малко разбран, но е изключително важен, особено за християните.

По-добре да не обещаващ, отколкото да обещаеш и да не изпълниш. Не позволявай на устата си да вкара плътта ти в грях и не казвай пред Божия Ангел, че е било по погрешка. (Еклисиаст 5:5-6а)

Клетвите са изключително сериозно нещо, и се вземат далеч по-на сериозно в небето, отколкото от съвременния човек. Следващите доста дълги пасажии от Числа 30 са включени в тяхната цялост тъй като не са добре познати, а са изключително важни за духовното воюване и особено значими за разчупването на духовните заробвания на душата.

И Мойсей говори на началниците на племената на израилевите синове и каза: Това заповяда ГОСПОД: Когато някой мъж направи обрек на ГОСПОДА или се закълне с клетва и обвърже душата си със задължение, да не нарушава думата си, а да извърши всичко, което е излязло от устата му. (Числа 30:1-2)

Значимостта на този пасаж не може да бъде игнорирана: ако човек се закълне с клетва или направи обет, **неговата душа е вързана** към завършването или изпълнението на това, за което се е закълел или обрекъл, и няма споменати изключения.

Основният принцип, който вярващите трябва да помнят също е, че **Бог обвързва Себе Си** с думите си:

Няма да оскверня завета Си и няма да променя това, което е излязло от устните Ми. (Псалм 89:34)

По същия начин, човек **обвързва себе си** с думите си.

Посвещаването на Бога или друг човек се създава чрез клетва или обещание. Това вероятно е една от причините за Господното предупреждение или съвет.

Но говорът ви да бъде: да, да; не, не; а каквото е повече от това, е от лукавия. (Матей 5:37)

Устата на безумния е гибел за него и устните му са примка на душата му. (Притчи 18:7)

На човек просто му е заповядано да казва „Да”, за да и „Не” за не.

И ако някоя жена направи обрек на ГОСПОДА или се обвърже със задължение в бащиния си дом, в младостта си, и баща ѝ чуе нейния обрек или задължението, с което е обвързала душата си, и баща ѝ не ѝ каже нищо, тогава всичките ѝ обречи да останат в сила и всяко нейно задължение, с което е обвързала душата си, да остане в сила. Но ако ѝ забрани баща ѝ в деня когато чуе, никой от обреците ѝ или от задълженията, с които е обвързала душата си, няма да остане в сила; и ГОСПОД ще ѝ прости, понеже ѝ е забранил баща ѝ. И ако се омъжи, докато обреците ѝ са върху нея или нещо необмислено, изговорено с устните ѝ, с което е обвързала душата си, и мъжът ѝ чуе и не ѝ каже нищо в деня, когато чуе, тогава обреците ѝ да останат в сила, и задълженията, с които е обвързала душата си, да останат в сила. Но ако ѝ забрани мъжът ѝ в деня когато чуе, тогава той ще отмени нейния обрек, който е върху нея, и онова, което е изговорила необмислено с устните си, с което е обвързала душата си; и ГОСПОД ще ѝ прости. (Числа 30:3-8)

От този пасаж ние ясно можем да видим, че жената, която не е на себе си или която не разсъждава ясно, нейните безотговорни действия могат да бъдат отменени от този, който има власт над нея. Например, ако тя каже: „Ще ми се да съм мъртва” или се моли „Господи, моля те убий ме сега”, съпругът може да се отрече и анулира нейното искане или обет.

Забележете безмълвното наблягане в пасажа. Ако жената е все още под авторитета на своя баща, тогава баща ѝ има властта да отмени нейната клетва, за да я предпази от влизане под робство и да предизвика Божията прошка да потече към нея. Ако тя е омъжена, тогава нейният съпруг по същия начин има власт над нея да разчупи клетвата или влиянието от заричането, и да загуби законната си сила.

Но обректът на вдовица или разведена жена, всичко, с което е обвързала душата си, да остава в сила върху нея. (Числа 30:9)

За нещастие според този Старозаветен закон, вдовиците и разведените жени няма никой, който да може да отдели на страна техните клетви. Клетвите, които

те правят ще останат докато или освен, ако не дойде някой със сила да ги разчупи.

Не си затваряйте очите е ясното изявление в стих осем на тази глава, че докато бащата или съпругът не се намеси в нейна полза, **душата на жената остава вързана!** Нейната душа ще остане в това робство докато някой не дойде на сцената с авторитет и сили и любяща загриженост, за да разчупи нейното робство. Слава да бъде на Бога, по-великият дойде в личността на Исус Христос, който притежава такъв авторитет, сила и любов.

Но ако една жена е направила обрек в дома на мъжа си или с клетва е обвързала душата си със задължение и мъжът ѝ е чул и не ѝ е казал нищо, и не ѝ е забранил, тогава всичките ѝ обреци да останат в сила и всичките задължения, с които е обвързала душата си, да останат в сила. Но ако мъжът ѝ ги е отменил напълно в деня, когато е чул, тогава всичко, което е излязло от устните ѝ относно обреците ѝ и относно обвързването на душата ѝ, няма да остане в сила; мъжът ѝ ги е отменил и ГОСПОД ще ѝ прости. Мъжът ѝ може да утвърди и мъжът ѝ може да отмени всеки обрек и всяко клетвено задължение за смиряването на душата ѝ. (Числа 30:10-13)

Още веднъж забележете двете ясни изявления и отговорността поставена върху съпругът, или да чуе и да анулира клетвата, или да позволи той да бъде затвърден. Тези двете загатват за огромната власт дадена по-късно от Исус на вярващите в Матей 18:

В същото време учениците дойдоха при Исус и казаха: Кой е най-голям в небесното царство?... Истина ви казвам: каквото вържете на земята, ще бъде вързано на небесата; и каквото развържете на земята, ще бъде развързано на небесата. (Матей 18:1, 18)

Буквалното значение на този пасаж в Матей 18, поради глаголното време трябва да се чете така, **каквото вържете на земята е вече вързано на небето, и каквото развържете на земята вече е било развързано на небесата.** Как е възможно да бъде това? Това е вярно и възможно единствено, защото Святият Дух е този, който ни води дали да вържем или да развържем, в съответствие с волята на Бога, и по този начин нашите действия съответстват на това, което вече е направено в небесни места.

Исус даде на своите ученици властта да *вързват* и да *освобождават от робства*, по почти същия начин, по който бащата или съпругът на жената могат да отстранят или разчупят нейните робства. По този начин, учениците бяха упълномощени да разчупват или отстраняват робствата, които потенциалната Невяста Христова би могла да преживява.

Младоженецът, Исус, ни е поставил в ролята на съпрузи и бащи, които да анулират разрушаващите желания, намерения и заблуди, които могат да измъчват Христовата Невяста. Всъщност Исус беше Този, който дойде с едно повелико помазание от това на бащата или съпругът, за да освободи тези, които бяха в робство без роднина-освободител, който да действа в тяхна полза или да ги освободи. Той обяви в началото на Своето служение.

„Духът на Господа е на Мен, защото Ме е помазал да благовестявам на бедните; изпратил Ме е да проглася освобождение на пленниците и проглеждане на слепите, да пусна на свобода угнетените... (Лука 4:18)

Тези пленници, за които всъщност Той говори са, както буквалния гръцки казва, *пленници от война!* Колко подходяща фразеология. От гледна точка на духовното воюване и освобождението, тези пленници са точно такива – пленници на сатана държани във веригите на робството!

...с кротост да увещава онези, които се противопоставят, та дано Бог да им даде покаяние, за познаване на истината и да изтрезнеят, и се освободят от примката на дявола, от когото са били уловени, за да вършат неговата воля. (2 Тимотей 2:25-26)

Новата версия на Кинг Джеймс интерпретира последното просто изречение на този пасаж като *пленници взети за да извършат неговата воля.* Този последен стих е необикновено разкриване относно оперирането на духовния свят; той показва, че сатана има капани за Божиите люде; че той желае (това е неговата воля) да взема пленници. Слугите на Господа са нежно поучавани (т.е. без осъждане) инструктирани с кротост, тези които „се противят на себе си”, които работят срещу собствените си интереси.

Има два аспекта или две възможни интерпретации на този стих. Първият, с който сме най-запознати, обикновено го интерпретира в смисъл, че ние „сме държани пленници от сатана, за да ни попречи да служим в армията на Бога или да ни попречи да бъдем способни да изпълним Божията воля.”

Втората интерпретация е предложена от новата версия на Кинг Джеймс, която посочва другата противоположност, и най-великата цел на сатана, да „държи пленниците буквално да му служат, всъщност да изпълняват неговите заповеди.” Има разбира се някои, които са толкова заблудени от различните хитрости на сатана, че те са стигнали до там, че му служат; някои от тях съзнателно предизвикват или търсят неговата сила, докато други не осъзнават на кого служат, но въпреки това участват в неговото дело.

Пристрастяванията са други капани, създаващи душевни връзки.

Душевни връзки на пристрастяване

Човекът, който е прирастен към хероин или други наркотици е една интересна карикатура на някой, който е в робство на душевна връзка. Този човек е в зависимост от „приятеля”, който може да снабди неговата или нейната „нужда”. Личността, която се е хванала на куката е по-загрижена нуждата ѝ да бъде посрещаната отколкото по въпроса за моралността или който и да било друг морален дълг, който той може да има спрямо човек или Бога. Тези, които са в необикновени робства на душевни връзки са също така неспособни да се освободят от „доставчика” на техните видими нужди. Въпреки че използваме наркотиците с цел да илюстрираме, има много други източници на непреодолима нужда, зависимост и пристрастяване, също като предписани лекарства, цигари, алкохол, секс, сладко. Възможно ли е душата на човек да бъде вързана за

неодушевен предмет или за някой, който не е човек? Определено, чрез привързвания направени спрямо идоли, животни или места.

Душевени връзки на идолопоклонство

Духовната проституция се отнася тези, които са небогоугодно свързани с идоли и които отиват на места за идолопоклонство. Разбира се, всички негативни душевени връзки са по принцип демонични по природа. Има обаче душевени връзки, които могат директно да се възникнат с демони.

Да нямаш други богове освен Мен! (Изход 20:3)

Човек, който престъпва Божиите заповеди и избира да се покланя на фалшиви богове, предизвиква душевна връзка с този идол или богът (демонът), който той представлява.

Казвам ли аз, че идолът е нещо или че идоложертвеното е нещо? Не, но онова, което жертват езичниците, го жертват на демоните, а не на Бога, но аз не желая вие да имате общение с демоните. (1 Коринтяни 10:19-20)

Павел ясно ни предупреждава, че жертването на идол, означава да жертваш на демона, който стои зад идол или който е представен чрез този идол, и да правиш това означава да имаш *съдружие с демоните*. Това е ясно предупреждение да бъдат избягвани демоничните душевени връзки.

В безсрамните окултни дела на магьосничеството, магьосниците доброволно обвързват себе си с демоните или обвързват демоните със себе си, за да получат по-голяма сила. Ние служихме с освобождение от магьосничество на една жена, която беше обвързала себе си с Пан и подобни демони, чрез огън, пушене или кръв, за да придобият силата и защитата на тези демони от по-силни демони, от които те се страхуват.

Също така сме се натъквали на деца чийто родители са посветили техните души на идоли на богове и богини (демони) чрез жертви на дим (тамян), храна или цветя поставяни върху олтарите или капищата (гробница на светец, олтар, параклис посветен на светец, ковчег за мощи). Бебетата са били поставяни върху олтара и димът е обгръщал детето, посвещавайки го на различни хинду или будиски идоли. Последниците върху детето често са и драматични, и трагични. Дете, което е било посветено по този начин може да бъде деформирано, осакатено, лишено от зрение или неспособно да говори. Ние се радваме да видим деца освободени от подобни робства когато родителите се покаят и потърсят освобождение за детето в името на Исус.

Човек може да стане душевно привързан към неща. Така идолопоклонството се среща в различни форми: към животни, към хора, бебета, прекомерно привързване, всичко може да се превърне в идол. Дори нещо добро и проектирано от Бога, такова като *Нехуцан* (4 Царе 18:4), може да бъде изопачено във възприемането на притежателя и да стане идол. По същия начин нещо може да започне като една добра душевна връзка; брак, връзката родител-дете или приятелство като това на Йонатан и Давид. Всичко може да започне добре, но може да стане изопачено, ограничително и както духът на малкото

момиченце, пречи на детето да порасне. Ето някои най-често срещани душевни привързвания към:

Места: „Оставих сърцето си в Сан Франциско, оставих парченце от себе си там ...”

Неестествени, сантиментални привързвания към места правят човека депресиран, тъжен или меланхоличен, когато няма възможност да се върне обратно на това място. Това е вярно също за ситуации, такива като неестествено дълги периоди на скръб, държейки се за чувството на тъга, отказвайки да бъде утешен като Яков.

Докога ще имам грижи в душата си, скръб в сърцето си всеки ден?... (Псалм 13:2а)

Неща, неодушевени предмети – „Обичам пушката си, моя Корвет, моя компютър, моята къща, моята тениска на късмета.”

Животни: Всякакви домашни любимци, изцяло отдаване на кучета, котешки фетиши, коне, всякакви емоции, които са извън баланс и са насочени спрямо животните. Всеки може да се сети за някой, който прекомерно се отдава на своя любимец. Всеки, който би похарчил повече от хиляди долари за да спаси бездомно котенце, най-вероятно е извън баланс. Аз самият знам за няколко случая, където това се е случило.

Това, което ние имаме предвид е всъщност прекомерно привързване, което смятам е уникално понятие и мое собствено учение, но открих, че Павел го е споменал пръв.

Мислете за горното, а не за земното; защото умряхте и животът ви е скрит с Христос в Бога... Затова умъртвете земното у вас: блудство, нечистота, страст, зли желаня и сребролюбие, което е идолопоклонство... (Колосяни 3:2-3, 5)

От какво се страхуваш?

Много вярно е казано, че „нещото, от което се страхуваш, то става твой Бог.” По същия начин всяко нещо, което служи за премахване на нашия страх може също да стане наш Бог. По този начин срещаме хора покланящи се и правещи си идол от парите, които премахват или облекчават страха от беднотия; или покланящи се на докторите, които облекчават техния страх от болест, заболявания или смърт. Исус трябва да бъде нашият Източник и Този, на когото гледаме, а не на човека, когато страхът ни атакува:

Така казва ГОСПОД: Проклет да бъде онзи, който се уповава на човек и прави плът своя сила, а сърцето му се отдалечава от ГОСПОДА! (Еремия 17:5)

Този стих ни дава ясно да се разбере, че гледането към друг източник, който и да било друг източник, особено човек, е *отстъпване от Господа*, мисъл отекваща в много стихове като:

*По-добре е да се уповаваш на ГОСПОДА, отколкото да се доверяваш на човек.
По-добре е да се уповаваш на ГОСПОДА, отколкото да се доверяваш на князе.
(Псалм 118:8-9)*

В сърцевината на много от злите душевни връзки е някакъв вид страх. Писанието посочва страха от смъртта като най-силната контролираща сила в живота на хората. Евреи заявява:

*И така, понеже децата са участници в плът и кръв, то и Той подобно взе участие в същите неща, за да унищожи чрез смъртта този, който има властта на смъртта, тоест дявола, и да избави всички онези, които чрез страха от смъртта през целия си живот са били подчинени на робство.
(Евреи 2:14-15)*

Страхът от смъртта поражда често срещаната болест на несигурност. Малкото дете зависи от възрастния за живота си. Когато на възрастният не може да се разчита или е непостоянен в своето собствено поведение, детето лесно може да започне да се страхува за живота си. Този страх се превръща в несигурност във възрастния и се проявява чрез много видове терзания:

Тревожност във всяка нова ситуация

Смущаване, стеснение, неловко положение, засрамване

Страх от отхвърляне

Страх от бъдещето, болести, бедност, бедствия

Нервност, раздразнителност

Един по възрастен приятел, другар или друга авторитетна фигура може да се появи на сцената и да предложи сигурност чрез приемане, светско знание или духовен съвет. Този личност може да послужи като положителна душевна връзка извеждаща несигурният до истинския приятел, който се „държи по-близо и от брат,” Исус. Ако обаче тази личност търси единствено да контролира другия или не отхвърли неговата или нейна свръх-зависимост, тогава несигурната личност, задвижвана от страх става обвързана за другия по един нездравословен начин.

Страхът от смъртта се превръща в начина, по който се упражнява контрол и се създава неестествена зависимост. Страхът от смъртта отваря човека към източник, който облекчава този надигащ се страх. Някои възможни и доста явни кандидати за тази роля на нездравословна душевна връзка, дори сред в друго отношение прозорливи християни са:

А) доктори и други „здравни експерти”

Б) адвокати

В) пастори

Други възможни кандидати най-вероятно да бъдат използвани от неразумните или нехристияните са:

Г) гуру или лидери на култове

Д) медиуми

Е) практикуващите окултизъм

Бог е Любов. В любовта намираме отговорът за страха, както Исус толкова често казваше: „Не бойте се!“ А Писанията ни напомнят: *Ако Бог е откъм нас, кой ще бъде против нас?* (Римляни 8:31б)

В любовта няма страх, а съвършената любов изгонва страха, защото в страха има наказание... (1 Йоан 4:18а)

Човек, който е бил освободен от страха от смърт може да се изправи пред всичко.

А те го победиха заради кръвта на Агнето и заради словото на тяхното свидетелство и не възлюбиха живота си дори до смърт. (Откровение 12:11)

Страхът често е вкоренен, че човекът по някакъв начин *не може да живее*, финансово или физически, без помощта на *контрольор*. Друг вариант е страхът породен от смъртта на контрольора. Един родител може да използва страхът от смъртта като оръжие, „Ако не направиш това за мен, това ще ме убие.“ „Ще ме убиеш ако се преместиш.“ „Това ще ме убие ако ти ...“

Това оръжие може да бъде под различни маски. Повече от двадесет и осем години служене, моята съпруга и аз многократно сме се сблъскали с опити за манипулация и магьосничество от тези, искащи да присвоят контрола над нас, над служението ни, над християнския ни бизнес. Имало е хора, които са се опитвали да ни поставят в робство на тях по различни начини. Един от най-особените беше скандален и безочлив случай на магьосничество насочен срещу нас.

Опит за манипулация чрез заплаха за самоубийство

Мери, наша дългогодишна духовна близка приятелка, която получи спасение и кръщение в Духа в нашата молитвена стая, доведе една друга жена, Елла, да се срещне с мен в нашата християнска книжарница. И двете жени бяха към края на тридесетте години. Когато пристигнаха обаче, Елла се държеше като малко изгубено кученце. Усетих, че тя крои нещо и предложих да се върнем в склада, където ще можем да говорим необезпокоявани. Елла седна на кашон с книги, чакаща като тъжно зомби, когато Мери започна, „Бедната Елла е изключително притеснена, и тя ми каза, че ако не я назначиш да работи за теб като служител, тя ще се самоубие.“

След като успях да си поема въздух и да се съвзема от шока на подобно безочливо магьосничество и манипулация, аз отвърнах: „Хайде Мери ... Помисли за минута какво казваш. Явно е, че не мога да я назнача на база на това. Ако аз я помоля да направи нещо, което тя не иска да направи, тя просто ще ме заплаши, че ще се самоубие. Освен това ти много добре знаеш, че това е магьосничество.“ Ако се бяхме поддали на това, Елла щеше да установи връзка с нашите души движена от нашия страх на нейната нестабилност.

Мери пребледня, изпъшка и избъбри, „Леле, ти си прав; това е магьосничество. Ти не бива да я наемаш при никакви обстоятелства.“

* * *

Днес, двадесет години по-късно Мари продължава да съветва и да служи с освобождение в нейната църква, въпреки че се беше подхлъзнала по историята на Елла. Магьосничеството може да бъде много недоловимо, завладяващо и дори може да звучи логично в първия момент. Това е друга причина поради, която Господ в Своята мъдрост е осигурил дарбата *разпознаване на духове*, (1 Коринтяни 12:10) и ни предупреждава да изпитваме духовете (1 Йоан 4:1) за да видим дали те наистина са от Бога.

Но духовният човек преценява всичко... (1 Коринтяни 2:15а)

Душежни връзки на скръб

Най-често тези душежни връзки се развиват там където има загуба чрез смърт на любим, близък приятел или роднина, особено ако смъртта е била внезапна и неочаквана, или ако тя или той са били в този момент там (в момента на смъртта).

Неестествената скръб често се корени в чувствата за вина: изразени в мисли като тези „по някакъв начин аз трябваше да направя нещо повече за починалия” или „вероятно можех да предотвратя смъртта.” Самоубийството почти винаги влияе на останалия жив по този начин. Нормалният период на скръб или на жалеене в еврейската култура беше или седем, или тридесет дни (Йосиф и неговите братя оплакваха Яков седем дена; Израел оплакваше Мойсей тридесет дни). Всяка неестествена скръб, която трае по-дълго от това, трябва да бъде отблъсната, смърнена и изгонена, за да не би да бъде развита душежна връзка с починалия. Ако на време не бъде направено необходимото, почти винаги ще има дух на смърт, желание за смърт или самоубийство, който ще дойде върху опечаления жив.

Душежни връзки могат да бъдат създадени с мъртви роднини чрез робства на задължение или робства на страх. Например, виждайки дядо в неговия ковчег или бивайки насилен да го целунеш за довиждане по време на бдението. Симптомите на тези връзки могат да бъдат кошмари или посещения през нощта.

Повечето от нас са чували истории на предци, които са умрели от „силна скръб” поради трагична загуба на дете или на някой друг. Това може да продължи да се случва и днес. Прекомерната или продължителна скръб води до тежест, отчаяние, силна скръб и смърт. Душежните връзки на скръб с любим починал често се проявяват със симптоми на болка в областта на сърцето и могат да бъдат объркани със симптомите на сърдечни атаки.

Много служители са се сблъскали с този тип душежни връзки при жени, които са имали аборти. Те имат душевна връзка на вина с починалото им дете и често компенсират чрез буйство или ревностно въстават срещу аборта.[2] Неконфронтираните духове на аборт често отварят тези жени за други духове на смърт, като самоубийство например. Понякога тази връзка може да се развие в някакъв вид „комуникация с мъртвата личност,” усещайки присъствието на личността или виждайки често във сънища или видения.

Имахме един случай, в който една млада жена чистокръвна индианка дойде за освобождение. По време на сесията, нейният починал дядо Хопи проговори и пя

чрез своята внучка, докато ѝ служехме с освобождение. Тя сподели с нас, че е била учена да почита своя дядо, който е бил племенния знахар, по този начин е била формирана душевна връзка.

Не е рядкост за демоните да се представят за починали роднини. Те често се преструват на някой роднина, за да заблудят, както при сеансите, или насърчават вяра в прераждането, или се проявяват при освобождение когато духът на роднината или предшественика бъде допуснат. Ако проклятието и отговорността за греховете на предшественика могат да бъдат предавани поколения наред, не трябва да ни изненадва да открием, че демоните на тези личности могат да бъдат също така предавани.

В един друг случай един млад колежанин дойде за освобождение. В моята молитвена стая той сподели, че едва беше способен да функционира. Той обясни, че отива на училище сутрин и се крие зад рафтовете с книги в библиотеката докато дойде време да се прибира в къщи. „Не смятам, че това е нормалният начин, по който трябва да се държи един студент от колежа“, заключи той.

Аз се съгласих с него. Започнахме да го освобождаваме от демоничните духове. В един момент неговата баба проговори чрез него с нейния глас. Това беше наистина гласа на стара жена, а не на млад мъж. Малко по-късно неговата майка също проговори чрез него с нейния глас, както и няколко лели. Съществуваха душевни връзки, които позволяваха на тези същества да влязат в неговата личност (душа). Когато дойде за първи път за помощ, той изглеждаше някак си женствен, което не е учудващо с всички женски същества вътре в него. Той не е успял да устои на прекомерните женски влияния в живота му, чрез мързел или страх, и в неговия случай, съществуващите от по-рано наследствени духове. Често позволяваме на други хора да движат живота ни, да вземат решения вместо нас, макар че осъзнаваме, че ние сме тези, които да вземат подобни решения за себе си.

За няколко сесии, ние изгонихме около двеста духа от него и по-късно той ми каза, че той е изгонил още шестстотин в къщи самичък. Днес той е женен, баща на няколко деца и е активен в своята църква.

Тези два случая илюстрират няколко ясни отваряния на врати за душевни връзки и демонично натрапване: почит, страх, страхопочитание, поклонение или зависимост отказ за поемане на отговорност за себе си. Младата индианка е била учена да благоговее пред своя дядо, знахаря и по този начин е била отворена врата за духовете; младежът е позволил да остане зависим. Всяка форма на религиозна заблуда или фалшиво поклонение е сериозна отворена врата.

Може да съществува душевна връзка със самия себе си

Когато едно малко дете преживее действителна или забележителна загуба на родител или усеща, че любовта на родителя е изгубена може да бъде развита душевна връзка със себе си. Тези условия могат да възникнат при смърт, развод, заболяване, продължителна раздяла, бивайки игнорирано или отхвърлено, болнични престои.

Резултатът е приемането на духа на малкото момиченце или момченце, което предизвиква едно изкуствено спиране на емоционалния растеж и вътрешна душевна връзка или с част от себе си, която съществува преди момента на загуба, или създаването на въображаемо, идеализирано дете, което е щастливо и обичано, или идеализиран родител, който да запълни липсата в нейния живот.

Реалното дете живее в едно състояние на скръб поради нейното разделяне от това идеално щастливо дете и идеализирания липсващ родител. Функционирането е много подобно на това на душевна връзка с действителен човек.

Участващите малки момиченца, или момченца често не са склонни към порастване и поемане на отговорност. Те явно се чувстват така все едно, ако останат деца или детински, ще бъдат извинени от трудните части на живота и хората няма да очакват твърде много от тях. Те просто остават зависими. Зависимостта обаче е също една от ключовите покани на душевни връзки, така че такива деца са особено уязвими.

В по-лошите случаи детето може да създаде повече от едно „променено его” и дори им дава име, чрез които да ги идентифицира и различава между тях. Тези се отнасят към множествените личности или „изменения”. Ние сме ги виждали да бъдат изгонвани, произлизащи от това драматични промени.[3] Запомнете, демоните се стремят да фрагментират душата на личността от момента на нейното зачатие.

ГОСПОДИ, Боже мой, на Теб се уповавам: спаси ме от всичките ми преследвачи и ме избави, да не би да грабне като лъв душата ми, да я разкъса и да няма избавител! (Псалм 7:1-2)

Този пасаж не само посочва ясната опасност душата да бъде разтрошена на парчета, фрагментирана, но също посочва решението на проблема, *освобождение!*

Когато сатана премахва или организира премахването на части от душата, той го прави с цел: да замести тази опразнена област с нещо друго, с демон. (Ефесяни 4:27) Това е друга хитрина или метод употребяван от врага при спечелването на „място” вътре в личността. Той би желал така да върже личността с душевни връзки, че той да е неспособен да откликне на Господното призвание, да се чувства негоден или дисквалифициран да откликне.

Сатана извращава богоугодните душевни връзки

За нещастие, ние често чуваме за провала на служители чрез сексуални грехове. Това, което сме открили относно душевните връзки ни помага да разберем и обясним този широко разпространен феномен. Когато някой мъж се опита да помогне на жена или служител съветва млада разведена жена, често се формират душевни връзки. От страна на жената може да бъдат душевни връзки на зависимост и търсене на някой, който да осигури помощ и божия мъдрост като нейната мъжка половинка или *глава*, изпълнявайки ролята напусната от нейният липсващ съпруг. Има други фактори, но това служи за илюстриране на потенциалната уязвимост.

От страна на мъжа, може да бъде близка душевна връзка като тази на баща и дъщеря, брат и сестра, пастор и член, учител и ученик, или тази на приятел-приятел. Всички тези са богоугодни и безгрешни взаимоотношения. Обаче, ако мъжа и особено пастора не е внимателен (и не е запознат с потенциалната опасност на душевните връзки) той е уязвим на премине границата. Ако го направи, той позволява тези богоугодни взаимоотношения да се превърнат в нещо повече. Опасността е че в основата си любящите духовни връзки, които вече съществуват могат да преминат в плътски. Тогава връзката приятел-приятел се превръща в любовник-любовник. Знанието за душевните връзки ни помага да бъдем нащрек относно прекосяването на границата. Още веднъж, да бъдеш предупреден означава да си по-малко уязвим.

Пастор Уин Уори се е сблъскал и изгонил дух, който е идентифицирал себе си като „разбивач на добри душевни връзки.” Сатана се опълчва и търси начини да разруши всички добри душевни връзки, особено тези в брака или в тялото Христово. Пастор Уорли отбелязва, че има седем духа, които явно са подчинени и работят с „духа разбивач добрите душевни връзки”. Сред тях са страх от отхвърляне, страх от нараняване, измама, зависимост, подозрение, омраза и ревност.

Както виждаме, от незнание за реалността на негативните душевни връзки и неподходящи избори, които правим във взаимоотношенията и *misplace* привързаност, ние влизаме в дълбоко вкоренено робство. Вероятно вие не сте сигурни дали сте попаднали в един от капаните, които са споменати. В следващата глава ние ще опишем симптомите най-често преживявани от тези впримчени в нездравословни душевни връзки. Използвайте тази информация като диагностично средство, за да прецените състоянието на вашата собствена душа.

[1] Това със сигурност *не са единствените корени* на демонична дейност; например, някой може да *наследи* дух на алкохолизъм.

[2] Бил съм атакуван словесно от такава жена, макар че по това време вече бях написал книга по въпроса, който тя не си направи да прочете. “*Служение на последиците от аборт*”. *Ministering to Abortion’s Aftermath*. Impact Christian Books, 1974.

[3] Едно писмо, което е специална илюстрация на елемента на душевната връзка в множествените личности е отпечатано в приложението.

Глава четвърта - СТРАНИЧНИТЕ ЕФЕКТИ ОТ НЕЗДРАВΟΣЛОВНИТЕ ДУШЕВНИ ВРЪЗКИ

Симптомите, които негативните душевни връзки предизвикват, подчертава неотложността не само на определяне на нездравословните душевни връзки, които могат да съществуват в живота на човека, но нуждата да бъде освободен от тях.

Разгледайте контраста между праведните и неправедни последици от добрите и злите душевни връзки посочени в таблица на следващите две страници.

Когато някой е вързан за неправилен човек, се наблюдават определени обичайни странични последици. Те ще включват някои от следващите:

1. Загуба на индивидуалност и самоувереност.

Тенденцията да мислиш за себе си от гледна точка на взаимоотношение с някой друг, съпроводено от малоценност и липса на компетентност.

2. Загуба на ясно мислене при вземане на решения.

Нерешителност, неспособност или избягване на вземането на решения.

3. Загуба на мира.

Наличието на страх, притеснение, тревожност или нервност особено около други хора; чувство, че си под натиск или стрес винаги да угодиш на другия.

4. Загуба на способността наистина да обичаш другите.

Наличието на гняв и негодувание.

5. Загуба на духовна свобода и лична независимост.

Съпроводено от вина и осъждане, и чувство на задушаване или непрекъснато ограничаване.

В допълнение, човек, който е станал уязвим на контрола на своя познат също така развива допълнителна уязвимост към повече зли душевни връзки. Той ще се озове в положение, в което ще развие проблеми във взаимоотношенията с другите познати.

6. Загуба на добро здраве.

Придружено от немощ (слабост, отпадналост).

Душевните връзки на предразположеност към болести или нещастие може да бъде унаследено заедно с наследствена душевна връзка, често срещана като наследствено проклятие или дух. Подобни небогоугодни душевни връзки на болест могат да съществуват успоредно с богоугодни душевни връзки вътре в брака, докато не бъдат изгонени. Например, моята съпруга Сю, имаше окапване на косата и страх, че ще се разболее от рак след като аз имах рак, поради нейните дълбоки чувства към мен. Тя стана уязвима чрез мен.

Лесно забележимо е, че хора, които са вързани от страх, гняв, тревожност и други емоционални дисфункции произтичащи от това, че са прекомерно контролирани, стават податливи на болести.

И разбира се, най-тежкия, мъчителен страничен ефект е:

7. Загуба на близостта с Отец.

Как мога да знам, ако някой се опитва да спечели контрол над душата ми?

...понеже търпите, ако някой ви заробва, ако ви изпояжда, ако ви обираща, ако се превъзнася, ако ви бие по лицето. (2 Коринтяни 11:20)

Напълно е възможно, както става ясно от този пасаж, обикновен човек, мотивиран от зло да направи най-малко пет неща:

1. *Да ви въвлече в робство;*
2. *Да ви разкъса (погълне лакомо), следвайки примера на сатана, рикаещият лъв търсещ, кого да погълне. По този начин той върши работата на сатана и е негов служител.*
3. *Отнема от вас това, което е ваше (наврежда ви, ограбва от репутацията ви, от нещата ви или отнема жена ви);*
4. *Издига себе си над вас, като ви подтиска.*
5. *Поразява (измъчва) ви, напада ви, наранява ви, физически или яростно.*

Някое от тези или всичките могат да ви накарат да страдате, но Исус иска да ви освободи от всяко такова робство и от произлизащото от него страдание. Това е друга причина поради която Той дойде ... *да освободи пленниците!*

Преследващ мисловен живот

Често се характеризира с чувство на принуждение да бъде с или да види друг човек.

„Не мога да я забравя!“ „Не мога да я избия от главата си!“

Съзнателен **мисловен живот**: непрекъснат тормоз чрез спомени или мисли за другия човек, фантазии или мечти (не е задължително фантазиите да са сексуални, но често те явно имат и сексуален аспект.)

Несъзнателен **мисловен живот**: сънища, кошмари. Тези хора често се оплакват, че са неспособни да изтръгнат другия човек от мислите си или сънищата си; може да бъдат измъчвани с кошмари, че другия човек движи живота им или ги контролира, или дори че ги убива. Човек може да забележи, че

- **някой постоянно ви ласкае или прехвалва, така както ... Данаил 11:32а)**
- **някой друг взема решения или прави планове за живота ви**
- **някой е извънредно много ви покровителства**
- **някой друг бива заплашен от всяко ново приятелство, което създавате**
- **някой упражнява финансов контрол над вас, родители, шефове, дълг.** Всички упражняват паричен контрол над вас.

Супер духовна манипулация

Супер духовната манипулация се практикува от някой в църквата или извън нея, но който претендира да е по-духовен от другите (т.е. по-духовен от вас), твърди че е в близки взаимоотношения с Бога; редовно и директно чува от Него и има

водителство за другите. (Нещо, което не е много логично: на кого другиго Бог би искал да говори за вас, освен на вас самите?) Разпознайте това, **фалшиви пророци, даващи фалшиви думи от Господа.**

Запомнете, когато вие станете свързан с някой поради небогоугодни причини, вие ставате податливи не само на всички симптоми, който вече споменахме, но вие може също така да се сдобиете с демонични проблеми от доминиращата личност, включително тяхното вероломство (измяна, изневяра) и бунт. Дори може да се окаже, че вие започвате да търсите някой друг когото да контролирате, точно както вие сте бил контролиран.

Заклучението е, *злите душевни връзки трябва да бъдат разчупени.* Следващата глава ще изложи стъпките към свободата.

Глава пета - ЛЕКАРСТВОТО: РАЗЧУПВАНЕ НА ДУШЕВНИТЕ ВРЪЗКИ

Всъщност всички битки със сатана се водят на това бойно поле намиращо се в ума. Това е особено вярно относно освобождението като цяло и по-специално относно разчупването на душевните връзки. Кандидатът за свобода трябва да дойде до осъзнаването, че проблемът с душевните връзки съществува, да вземем решение, че иска да бъде свободен и да реши да направи стъпки в тази посока.

Тези стъпки биха включили някои или всички от следните: изповед, отричане, устно разчупване на душевните връзки, изгонване на злите духове и след това извикване обратно фрагментните части на душата, така че тя да бъде възстановена и изцелена.

Ако е необходимо насили себе си, да се вслушаш в съвет и да обновиш ума си, както Павел ни препоръчва във Филипяни 4. Често, когато човек е под влиянието на доминираща душевна връзка, той е напълно сляп, за да види контрола упражняван върху него. По този начин той може да ходи от пастор на пастор, от съветник на съветник, търсейки единомислие за това, което той иска да вярва.

И не бъдете съобразни с този свят, а се преобразявайте чрез обновяването на ума си, за да познаете от опит каква е Божията воля – това, което е добро, благоугодно и свършено. (Римляни 12:2)

Има различни степени на трудност в разчупването на душевни връзки. Обикновено те не се формират за една нощ. Степента на трудност срещана при разчупването на душевните връзки обикновено е повлияна от продължителността и силата на това взаимоотношение. Душевните връзки коренящи се във взаимоотношения се предполага да бъдат любов, включвайки сексуален контракт, а тези коренящи се в страх или в окулта обикновено са най-силните и най-трудни за разчупване от страна на жертвата. Но дори простичката свръх зависимост от майката може да бъде много силно ако е било позволено да съществува дълго време.

И ще познаете истината и истината ще ви направи свободни. (Йоан 8:32)

И така, ако Синът ви освободи, ще бъдете наистина свободни. (Йоан 8:36)

Тъй като **незнанието** е било първото, което отваря вратата за тези неправилни душевни връзки, явното решение е **обучението** относно тяхното съществуване и влияние, изискващо не само изучаването на материали по този въпрос, но учейки се да изграждаме нашите взаимоотношения с другите следвайки перфектния пример на самия Исус. Той отхвърляше всеки контрол от страна, на който и да било източник, освен Бог Отец и Той се противопоставяше на всички изкушения на греха. Святостта изисква да пожертваме временните удоволствия заради по-великата цел на лична и духовна свобода. Необходимо е също така да научим тактиките и хитростите на врага.

Адам наруши вярата си към Бога чрез непокорство. Той се провали в пазенето (буквално *охраняването*) на Градината поради липсата на познаване от негова страна на намеренията на сатана да спечели контрол над него и над цялото Божие творение, което му беше поверено.

А ти казваше в сърцето си: На небесата ще се изкача, над Божиите звезди ще извися престола си и ще седна на планината на събранието в крайния север, ще се изкача над висотата на облаците, ще бъда подобен на Всевишния! (Исая 14:13-14)

Исус, последният Адам, успешно устоя на опита на сатана да Го контролира и по този начин установи пример, който да следваме.

И дяволът пак Го заведе на една много висока планина, показва Му всичките царства на света и тяхната слава и Му каза: Всичко това ще Ти дам, ако паднеш и ми се поклониш! Тогава Исус му каза: Махни се, Сатана, защото е писано: „На Господа, своя Бог, да се покланяш, и само на Него да служиш.“ Тогава дяволът Го остави; и ето, ангели дойдоха и Му служеха. (Матей 4:8-11)

Тъй като **съгласието** е втория важен фактор във формирането на вредни душевни връзки, ясно е, че антидотът е **несъгласие**.

Точно тук се крие трудността. В повечето случаи несъгласието може да изисква прекъсване на всички контролиращи взаимоотношения – най-малко докато контролиращият стане способен да ходи в свобода. Това трябва да включва лишаване на себе си от каквито и да било подаръци или извратености на контролиращия. Някои взаимоотношения може никога да не бъдат възстановени тъй като контролиращата страна никога не би пожелала да приеме или признае свободата на другия човек.

Най-трудните проблеми възникват, когато контролиращият е член на семейството или работодател, от когото ти може да не си способен напълно да прекъснеш всички връзки. Едно полезно предложение е да **преосмислиш** определенията за семейство, църква и гражданство. И отново използвайки Исус като наш пример, ни се напомнят Неговите думи:

А Той в отговор рече на този, който Му каза това: Коя е майка Ми и кои са братята Ми?... Защото, който върши волята на Моя Отец, който е на небесата, той Ми е брат и сестра, и майка. (Матей 12:48а, 50)

Който обича баща или майка повече от Мен, не е достоен за Мен; и който обича син или дъщеря повече от Мен, не е достоен за Мен... (Матей 10:37)

Обещанието в Римляни 8 е че Святият Дух ще ни доведе до нашият истински Баща (Абба). Ние ставаме осиновени в семейството на Бог Отец, когато приемем Божия Син, Исус Христос като наш Спасител.

Понеже и Онзи, който освещава, и онези, които се освещават, всички са от Един; по която причина Той не се срамува да ги нарича братя... (Евреи 2:11)

А на онези, които Го приеха, даде право да станат Божи деца – на тези, които вярват в Неговото Име... (Йоан 1:12)

Нуждаем се също така да дефинираме отново значението на църквата. Исус определяше църквата според нейното местонахождение, църквата в Ефес, Смирна, не я приемаше според това, което днес ние наричаме деноминации. Павел признаваше старей или епископ като един от няколкото лидери над цяла една географска област и заставаше в Първо Коринтяни 3:3-7 срещу плътското разделение основано на личности.

Защото, когато един казва: Аз съм Павлов, а друг: Аз съм Аполосов, не постъпвате ли по човешки? (1 Коринтяни 3:4)

Въпреки че ние може да имаме подразделения с цел удобство, ние продължаваме да бъдем част от едно тяло във всяко духовно място, и част от едно световно тяло. Сега ние сме граждани на един небесен град и нашата преданост е към Управителя на този град.

С други думи, втория ключ към свободата на нашите души е да променим начина си на мислене; **да не се съгласяваме** с неща, които се опитват да ни придържат към неправилни зависимости. Само когато станем свободни и независими в Христа, тогава можем да станем благословение за другите. Тази битка се води най-напред в ума и трябва да бъде спечелена на това бойно поле.

...постоянни караници между хора с покварен ум и лишени от истината, които мислят, че благочестието е средство за печалба. (1 Тимотей 6:5)

И това да знаеш, че в последните дни ще настанат тежки времена. Защото хората ще бъдат себелюбиви, сребролюбиви, надменни, горделиви, хулители, непокорни на родителите, неблагодарни, богоненавистници... (2 Тимотей 3:1-2, 5)

Сатана като че ли се бори много по-решително срещу нашето достигане на свобода от неправилни душевни връзки повече от всеки друг вид освобождение. Това е така, защото е по-лесно да изгониш демон, отколкото да изгониш човек, когото можем да видим. Никое човешко същество не е само добро или само лошо. Точно в момента, когато ние започнем нашия „полет към свободата“, човекът за който сме вързани, преформулира себе си като любящ и в нужда. Чувствата на вина и егоизъм се извиват над нас и ние трябва да устоим на това да бъдем потопени обратно в старите схеми на робство.

Преди свободата да бъде постигната в духовния свят, ние трябва да бъдем абсолютно убедени в необходимостта от разчупване на връзката без значение как контролиращата страна след това ще се държи, защото този човек най-вероятно „ще смъкне всички прегради“. Ние трябва също така да решим да не

бъдем контролирани от страх от болката от изгарянето на мостовете. Запомнете, че колкото по-малко сте контролирани от някой, толкова повече вие ще сте способни да предадете себе си на Божия контрол.

След това ние трябва да осъзнаем, че една неправилна душевна връзка действа като една невидима верига, потискаща нашите духове. Крайното решение е духовно и се спечелва с молитва. Следните стъпки ще бъдат от полза.

Стъпки към свобода и победа

1. Прости на всички други

И когато стоите на молитва, прощавайте, ако имате нещо против някого, за да прости и вашият Отец, който е на небесата, вашите прегрешения. (Марк 11:25)

Простителността заема основна част в повече от 90 % от случаите на освобождение, на които ние сме служили през последните двадесет и осем години. Непростителността подхранва и подсилва душевната връзка. Тя също така пречи на Бога да помогне на търсещия свобода. Един вид Неговите ръце са вързани със Собственото му Слово заявяващо ръководния принцип:

И господарят му се разгневи и го предаде на мъчителите, докато изплати целия дълг. Така и Моят небесен Отец ще постъпи с вас, ако не простите от сърце всеки на брат си. (Матей 18:34-35)

Човекът трябва да бъде запознат със стъпките на прощение дадени във раздела „Почуение за прошката“ в книгата „Сила за освобождение: Песни на освобождение“. Кандидатът трябва да се помоли с една проста молитва от сърце, прощавайки на всеки, който смята, че е сгрешил спрямо него, както следва:

Господи Исусе, идвам при теб сега изповядвайки моята непростителност като грях. Аз се отричам от всички грехове участващи в моята прикрита непростителност срещу _____ и _____. Аз се отказвам от правото си да им бъда ядосан и чрез решение на моята воля, аз им прощавам за всяка несправедливост спрямо мен и аз те моля Ти да им простиш също. Амин.

Прошката не означава доверие

Винаги ще има обида, съзнателна или не, срещу този, който е впримчил душата ти. Как да изгладим тези чувства?

Възможно е да уважаваш една жена като твоя майка и да я признаваш като тази, която те е родила, въпреки че е била или е станала проститутка. По същия начин умствено ние можем да отделим нея от нейния контрол. Спомнете си поговорката: ние трябва да простим на съгрешилия, но не непременно греха.

Например, ако кучето на съседа те ухапе и след това той те помоли да му простиш за инцидента, ти можеш действително да му простиш, но това не означава, че трябва да се излагаш да бъдеш ухапан от кучето му отново за да го докажеш. Ако служител открадне от теб и те помоли за прошка, ти можеш да простиш, но ще бъдеш глупак да му оставиш ключовете за сейфа. Прощение не

означава моментално възстановяване на доверие. **Доверието трябва да се заслужи.**

Отново възрастният, спрямо когото родителите са постъпили несправедливо, когато е бил дете може действително да прости на провинилия се родител за злоупотребата, но не е необходимо да излага себе си на още злоупотреби само за да докаже, че е простил. Това е обичайна лъжа на врага. „Ако ти наистина си простил, ти не би имал никакво колебание да отидеш там и да прекараш време с този човек.”

Има друга мъдра поговорка: „Парен каша, расол духа.” Няма нищо лошо в това да бъдеш внимателен, например, да не позволявате нечии деца да бъдат в една стая сами с родител, който в миналото си е задирял или изнасилвал. Покаянието на родителя за поведението му в миналото е едно нещо, но да докаже, че може да му се има доверие е нещо съвсем друго нещо. Ако чувствате спирачка в духа си или чувствате недоверие спрямо някого, който ви е угнетил в миналото, приемете това като предупреждение от Господа, *докато Той реши да ви насочи другояче със Своя мир.*

2. Отсечете всички неправилни душевни връзки

Точно както пъпната връв на едно бебе трябва да бъде отрязана, ако то ще оцелява в естествения свят, така християнина трябва да отреже своите душевни връзки, така че да може да оцелее и да израсне в духовния свят.

Молитвено служение за разчупване на душевни връзки:

Вземам решение сега да разчупя всяка неестествена власт, манипулация, доминиране или контрол упражнявани над мен от страна на _____, _____ или _____. Аз се отричам от всички завети, пактове, обещания, проклетия и всяко друго дело на тъмнината, на което съм бил изложен или съм бил изложен чрез моите собствени действия или действията на другите. Като акт на волята и чрез решение на моята собствена воля, аз освобождавам себе си от всяка душевна връзка и от всяка форма на робство на моята душа или тяло от сатана или който и да било негов агент били те човешки или демонични. Аз избирам също така сега да представя тялото си на Господа като жива жертва, както Писанието съветва, и да ходя в святост както Ти Господи Исусе, ми даваш способност.

Амин.

След това човекът може да бъде воден да извика обратно разпилените части на своята душа или сърце. Правейки това използвайте молитва като тази.

В името на Исус Христос аз заповядвам на всяка част от моята душа, която е била фрагментирана, откъсната или отчупена, да се върне обратно на своето точно място; да бъде изцелена; всяка частица от сърцето ми да бъде върната; душата ми да бъде възстановена и всяко робство или свързана с това душевна връзка да бъде напълно разчупена. Господи, сега те моля да изцелиш сърцето ми и да го пазиш/ закриляш чрез Твоята сила и Твоята любов, и да пазиш сърцето ми и ума ми чрез Исус Христос. Амин.

3. Възстановяване на фрагментираната душа

Контраатака има за цел заменяне на повредената душа с една цяла душа, да бъдат изгонени злите духове и да бъдат заменени с добрите духове от Бога, тези като плода на Духа. Ако човекът е бил измъчван от страх, молете се за него да бъде изпълнен с мир.

Човек трябва да се моли увредената душа да бъде направена цялостна и напълно възстановена. Това ще включи затваряне на вратата на зависимост.

4. Изповядай всички останали грехове

Аз искрено изповядвам сега на Теб, Господи Исусе, че съм съгрешил вършейки _____, _____, и _____. Аз осъзнавам, че това са неправилни неща и аз съжалявам за това, моля те прости ми за _____ и _____, и измий всеки грях и вина от мен чрез Твоята кръв. Аз приемам твоята прошка на милост и ще направя всичко, което е по силите ми да ходя в праведност, чрез твоята помощ. Амин.

5. Моли се и вземи власт, изгони всички духове

Изгони възможните духове на похот, перверзии, пристрастяване, окултен контрол, гняв, негодувание, омраза, вина или страх.

И тези знамения ще придружават повярвалите: в Мое Име демони ще изгонват... (Марк 16:17а)

Бог те е облякъл с невероятна сила и власт да изгонваш всеки зъл дух и да разчупваш всяко демонично робство. Ти си *вярващ*, силата е твоя! Ако си изпълнил предишните стъпки, сега използвай властта, която ти е дадена и привилегията да призовеш името на Исус – заповядай на всеки дух по име да те напусне точно сега в името на Исус!

В името на Исус Христос, вземам власт над духа(духовете), които ме измъчват. Връзвам те, дух на _____, и ти заповядвам да бъдеш разчупен и да ме напуснеш точно сега в името на Исус! Амин!

Връзване и развързване

Истина ви казвам: каквото вържете на земята, ще бъде вързано на небесата; и каквото развържете на земята, ще бъде развързано на небесата. Пак ви казвам, че ако двама от вас се съгласят на земята за каквото и да било нещо, което да поискат, ще им бъде от Моя Отец, който е на небесата. Защото, където двама или трима са събрани в Мое Име, там съм и Аз посред тях. (Матей 18:18-20)

Ето, давам ви власт да настъпвате змии и скорпиони и власт над цялата сила на врага, и нищо няма да ви навреди. (Лука 10:19)

6. Разчупване на небогоугодни обети с молитва

Молете във връзка с обети като:

„Господи, аз никога повече няма да _____, ако ти просто спасиш бекона ми този път.”

„Искам тя (той или аз) да е мъртва.“

„Ще си дам дясната ръка за“

„Умирам за цигара, питие, ...“

„Ако този път не съм бременна, никога повече няма да правя секс със Джоуи или с който и да било друг.“

„Аз никога няма да бъда като майка си, баща си, шефа си и т.н.“

Подобни изявления могат да се превърнат в самоизявяващи се проклетия, защото те фокусират вниманието на човека върху злото и подсилват негативната душевна връзка с този, който е мразен или засегнат. Всеки един, който чувства нуждата да изповяда и да разчупи всяка клетва, която е направил или дори може несъзнателно да е изговорил в миналото трябва да ги разчупи в молитва като тази:

В името на Исус Христос, аз изповядвам и отменям всяка клетва/ обет, който съм направил в миналото, независимо дали е бил направен умишлено или неумишлено. Аз си вземам думите назад, който изговорих казвайки _____ . Аз разчувам също така всяка душевна връзка произлязла от тази клетва и вземам власт над всички зли духове изпратени да подсилят тази клетва или да ме измъчват. Заповядвам ви да се строшите и да ме напуснете точно сега в името на Исус! Амин!

Глава шеста - ПРЕДОТВРАТЯВАНЕ НА ПО-НАТАТЪШНИ ВРЕДНИ ДУШЕВНИ ВРЪЗКИ

Побеждаването на осъждението означава никакво робство повече, но свобода за нас. Човек трябва да се научи да осъзнава разликата между свобода и осъждане. Жената описана във Втора Глава беше в робство, също както са и всички, които са под душевни връзки. Това не трябва да бъде така. Запомнете,

А Господ е Духът; и където е Господният Дух, *там* е свобода. (2 Коринтяни 3:17)

Свобода, а не робство е Господното наследство за Неговите деца. На кое се наслаждавате вие? Спомнете си Божиите думи към Фараона „*Пусни людето ми!*“ Бог не се е променил: това продължава да бъде Неговата воля за людето Му.

Научете се да разпознавате неподходящите подаръци

Логичният въпрос е: Как човек може да отличи добрите от лошите подаръци? Ключът се намира главно в мотивацията на подателя, какво се надява той да спечели чрез даването на този подарък? Мотивът богоугоден ли е или е небогугоден? Какво се очаква в замяна? Имали обвързване прикачено към подаръка?

Тест за лоши подаръци

1. Имате ли чувството че нещо не е наред с подаръка?
2. Подаръкът неуместен ли е?
3. Твърде скъп ли е?

4. Твърде личен ли е? – Например, един мъж да подари дамско бельо на омъжена жена е неуместно.

Често бижутата попадат в тази категория, такива като пръстени, амулети, талисмани (идоли). Всички те са съмнителни ... проклетия може да са прикачени към тях или от човека, който дава или от този, който ги е правил. Особено съмнителни са пръстените. Годешни, сватбени, приятелски пръстени всички те символизират посвещение на взаимоотношение. Може да има проклетие произтичащо от стремежа за контрол на дарителя, прикачено към пръстена или украшението.

Преди години съпругът на една професионална тенисистка дойде за служение, търсейки помощ за възстановяването на неговата съпруга от едно лесбийско общество сред тенисистките. Тази извратена група изпратила младата съпруга при една „специална тренировка“, която идоктринира жените сексуално и след това давала на всяка жена пръстен. Впоследствие по някакъв начин те били обвързани с тази извратена общност.

Научете се да избягвате зависимост

Аз не съм уязвим от теб, защото не се страхувам от теб, нито пък ще бъда опустошен от теб чрез твоето отхвърляне. И още по-важното е, че аз няма да стана зависим от теб, защото аз съм избрал да стана и да остана зависим единствено от Господ Исус Христос. Аз Му принадлежа и ако Той е откъм мен, от какво ще се боя? Аз съм приет във Възлюбения.

Така че ние смело можем да кажем: „Господ ми е помощник, няма да се убоя; какво ще ми стори човек?“ (Евреи 13:6)

Съпротивете се на дявола и на всеки, опитващ се да ви контролира

И така, покорете се на Бога. Съпротивете се на дявола, и той ще побегне от вас. (Яков 4:7)

Това, което разглеждахме до сега се отнася за първата част от този стих: да подчиним себе си на Бога и да сменим господарите. Следващата част от стиха ни дава един от най-мощните ключове за победа за всички форми на духовно воюване, принципа на **духовна съпротива**. За да продължи да ходи в свобода, човек трябва да се съпротиви.

Ако някой упражнява силата на контрол над вас, ако той манипулира, доминира или упражнява магьосничество срещу вас, вие трябва да вземете решението да **се съпротивите на тази сила**. Вие правите това вземайки твърдото решение чрез своята воля **да не бъдете контролирани**. Вие също така вземате решение да поставите граница: да откажете да си позволите да бъдете уязвими. Това решение може да включва отказване от приемане на подаръци, финансова помощ или каквото и да било предложено, което вие установявате, че има скрит мотив или скрита въдица.

Една последна мисъл във връзка със запазването на освобождението. Запомнете, ние можем да поставим нашата воля срещу греха на съмнение,

точно както поставяме волята си срещу всеки друг грях, *не бъдете невярващи, но вярващи* (Йоан 20:27б).

Спомнете си, обещанието дадено в Яков 4:7, дяволът ще бяга от вас. Исус вече е победил сатана. Сега зависи от нас да го победим по същия начин просто като прилагаме работата, която Исус извърши. Точно както ние прилагаме кръвта на Исус за себе си за спасение; ние трябва да приложим завършеното дело на Голгота, за да победим сатанинските дела на тъмнината и да ходим в свобода и святост.

ПРИЛОЖЕНИЕ

Следващото писмо беше получено от една млада майка около седмица след като получи освобождение от много силни душевни връзки и осем личности.

7 март, 1997 г.

Г-н Банкс,

Бих искала да се възползвам от възможността да ви благодаря за вашата любезност и готовност да послужите на мен и на сина ми. Когато за първи път прочетох вашата книга си помислих „Това не е правдоподобно, не е истина”. Но аз грешах г-н Банкс. Вие показахте повече христоподобно състрадание отколкото повечето служители. Това не беше просто “устно служение”, но ходене в това. Благодаря ви, че ми показахте, че има реални хора, които наистина ги е грижа. Моля се да мога да показвам този вид състрадание в моя живот спрямо другите, включително моето семейство.

Колкото до моето освобождение от толкова много неща... Слава на Бога! Никога не съм чувствала толкова много свобода, мир и надежда. Има моменти от нашата среща, които са ми по-ясни от други, което ме разочарова, защото се надявах да мога да обясня на съпругът ми по-добре какво се случи. Него не го притеснява, че не мога да обясня така както бих искала ... той просто знае, че има свобода, която получих поради Божиата благодат и кръста на Исус! И ние двамата имаме надежда за Анди. Това, което повечето доктори не осъзнават е, че някои родители просто не се предават! Там е Исус Христо, нашия Изцелител и аз знам, Той ще изцели Анди. Анди наистина няма търпение да се срещне с вас и „лошите ангели”, които го притесняват да се махнат.

За да ви дам обратна връзка за значимите неща, които не бихте могъл да знаете (защото аз самата не ги осъзнавах), Бог стигна по-далеч в освобождението ми, отколкото аз дори знаех, че е възможно. Спомням си, че се молехте срещу „отхвърляне още в утробата” относно мен и умът ми си каза „Не”, но в същия момент аз усетих че вътре в мен нещо реагира. След това осъзнах, че това беше истина. Физически, майка ми ме е родила в седмия месец от бременността. Емоционално; моите родители са искали аз да бъда момче. Дотолкова, че дори не са били избрали име за момиче. Аз съм получила името си, като един мои "велик чичо", който бил служител казал на родителите ми, че аз ще бъда момиче и той пожелал да ме кръсти. Те се засмели и му каза „Разбира се”. Неговата реакция била, тъй като сме били на

летището в Далас и той щял да лети със самолет на Далас, те просто ме кръстили Далас. Аз бях родена, и те нямаха друго име и шегата се върнала на мен. Кръстили ме Далас.

НО, моята Библия казва, че Бог ме е призовал по име и аз съм Негова! В Псалм 139 се казва: „Докато още бях в утробата на майка ми, Ти ме знаеше”!!! В Божиите очи аз не съм шега или грешка или погрешния пол. Аз съм просто наред!!! За мен има цел! Той иска да съм тук и да размишлявам за тази любов... Толкова съм благословена да ЗНАМ, че Той наистина ме обича. Наистина ме обича!

Имам живот, и има цел за този живот и аз не съм отхвърлена. Каква чудесна комбинация! Добре е да бъда себе си. Добре е да се чувствам привлекателна, особено за моя съпруг. Страхотно е да бъда жена!

Вие споменахте разчупване на „душежни връзки” (?) с този, който ме е оскърбил или с този, с когото съм извършила грях. Разбирам това в духа си. Не го разбирах докато не бях освободена от тези връзки. Аз бях в робство на всички тези хора и не бях способна свободно да бъда духовно обединена по който и да било начин с моя съпруг. Тези други връзки ме дърпаха назад! Аз ненавиждах мислите, които измъчваха ума ми и дори съня ми. Аз желаех да бъда единствено със съпруга ми. Аз не се интересувах повече от нищо порнографско. И аз не отхвърлях предложенията на съпруга ми както преди. Всеки друг мъж би потърсил някъде другаде да бъдат задоволени неговите физически нужди, но Джордж беше ми верен въпреки всичко. Какъв чудесен съпруг! Колко любящ Отец е Бог! Той ме освободи да бъда истинска жена! Никакви лоши сънища или такива, които предизвикват неприлични асоциации. Никакво търсене да си задоволявам тези нужди за себе си. Сексът е като подарък от Бога. Разбирам това. Чист, без срам, без вина.

Спомням си докато „прочиствахме дома си”, едно име „астма” изскочи. Аз не знаех, че има такова нещо като дух на астма! Мога да ви кажа... Не съм използвала инхалатора от два дни! Слава на Бога! На два пъти усетих нещо като „атака” и аз казах: „Не, това нещо си отиде и аз нямам астма! В името на Исус!” И дишането ми се оправя!

Аз си спомням също освобождаването от „треньор” (?) и това беше този, който ми казваше какво да правя. Имах много голямо объркване в ума си и имах трудно време с всякакви видове вътрешни мисли. Какво беше това? Господ ли ми говореше или това бях аз? И след това мислите ставаха почти оглушителни. Това не беше нещо за което аз мислех или съм поставяла в списъка си. Поглеждайки назад, подозирам „треньора” е бил дух изпратен да ме обърква, да ми пречи да чувам гласа на Добрия Овчар ясно. Аз вече нямам този шум в главата ми изобщо! Чисти, ясни мисли. Ако си мисля за помитане на пода, аз просто помитам пода. Никакви дебати в главата ми относно това или онова! Благодаря Ти Исус!

Имаше един, който остана, който искаше да убива... дребни неща ме ядосваха. Кола се движи до бронята на колата, или Анди точно идва да ме пита нещо. Аз реагирах много гневно, след това бързо го прегръщах и му се извинявах, че

съм му се разкрещяла. А сега, шофирането е нещо лесно. Аз се радвам Анди да идва при мен и да иска прегръдка или да пита за нещо (освен, ако не е палав).

Аз не знам всичко, което се случи с мен освен, че мога да кажа, че Бог ме освободи от много робства! Аз се опитвах да отвикна от лекарствата за световъртеж, но симптомите станаха още по-лоши... така че аз просто попитах Бог да ме насочи какво да правя. Той ще продължи да работи в моя полза! Той иска само най-доброто за мен!

Колкото до моите съпруг и син... Моят съпруг все още е в процес на четене на книгите (много повече сега, когато видя какво Бог направи в мен и за мен) и наистина смята, че за Анди идва чудо! Вярвам, че неговите „tourettes” симптоми са вероятно физически, но също много и духовни. Вярвам, че хиперактивността може да бъде да бъде излекувана, също както способността да се фокусира и учи! Джордж вярва, че Анди ще бъде в добри ръце с вас и му се иска да може да си вземе друг свободен ден от работата така, че да може също да се срещне с вас.

Благодаря ви, че имате желание да се молите за Анди, когато другите не желаят. Знаем, че Бог ще ви благослови мощно за всички хора, на които сте служили! Очаквам освобождението на Анди и да ви дам обратно хвалебствено известие! (ОТНОВО!)

В Исус,

Далас, Джордж и Анди Пинс

Слава да бъде на Бога за Неговия неописуем дар!

